

Školski list O.Š. "Josip Pupačić" - Omis

PETICA

rujan 2010.god.

RIJEČ UREDNICA:

Dragi naši,
nadamo se da će vam se svidjeti nova *Petica*.
Uložili smo u nju puno truda, strpljenja i pažnje.

Ispratili smo jednu generaciju mladih novinara koji su svojim talentom, mudrošću i ljubavlju prema pisanoj riječi ispunili stranice vašeg školskog lista. Želimo im sreću u njihovom srednjoškolskom životu i nadamo se da će svojom kreativnošću oplemeniti i svoju novu sredinu. Očekujemo da će na stranicama nove *Petice* svatko uspjeti pronaći nešto za sebe, a i da će netko od vas poželjeti postati članom naše male redakcije.

Znate gdje nas možete pronaći!

Uredništvo školsko lista *Petica*

IMPRESSUM

Petica / godina 2010. / 11. / list OŠ «Josipa Pupačića» Omiš, Trg Kralja Tomislava 1
e-mail: os-josip-pupacic@st.t-com.hr

Osnivač i nakladnik: OŠ «Josipa Pupačića» Omiš

Lektor: Đurđica Stanić, prof.

Uredništvo: Daniela Crnković, prof.; Jagoda Čudić, prof.

Članovi novinarske skupine: Antea Biskupović, 8.a, Petra Tafra, 8.a, Zlata Terzić, 8.a, Marija Mimica, 8.a, Bruno Velić, 8.a, Tea Kadić, 8.a, Marino Kovačić, 8.b, Ivana Gašpar, 8.b, Tomislav Vukasović, 8.b, Ervin Islamović, 8.b, Antonia Marušić, 8.b, Zora Tomasović, 8.b, Kristina Bandov, 8.b, Luka Kovačić, 8.b, Stipe Perković, 8.b, Sara Škobilj, 8.b., Kristina Bebek, 6.b, Tea Bandov 6.b

Učitelji suradnici: Ivana Vlahović, Marija Šaškor, Ružica Balić, Đurđica Stanić, Petar Buljević, Helanda Čović, Sanja Pešić, Maša Knezović, Nina Jakovčić, Marta Simunić, Marija Didović, Ivka Žilić, Aleksandra Radunić, Marija Šarac, Tamara Banović i Ivana Zemunik.

Naslovna stranica: Učenici naše škole

Zadnja stranica: Plakat "Heidi"

Tisak:

SADRŽAJ:	Uvodnik.....	2
	Sadržaj.....	3
	DOGAĐAJNICA	
	Petar Buljević-dobitnik državne nagrade Ivan Filipović.....	4
	Vršnjačka pomoć.....	5
	Naša škola pripada mreži škola bez nasilja.....	6
	5. susret DGV Hrvatske.....	7
	Najhumanije dječje djelo 2010.....	8
	Dani kruha 2009.....	9
	Stota obljetnica škole u Kućicama.....	10
	Humanitarne akcije.....	11
	KNJIŽNICA	
	Knjižnica OŠ Josipa Pupačića u međunarodnim projektima.....	12
	TJEDAN JOSIPA PUPAČIĆA	
	Intervju s književnicom Anelom Borčić.....	17
	Intervju s Jakšom Fiamengom.....	18
	Josip Pupačić i ja.....	19
	Tjedan Josipa Pupačića.....	20
	EKSKURZIJE	
	Izvešća s ekskurzija 4. i 8. razred.....	24
	RECEPTI	
	Strane slastice.....	27
	ZDRAV ĐIR SA SPORTOM	
	Rezultati sportskih natjecanja.....	28
	LIDRANO	
	Radovi s lidrana 2010.....	29
	USPJESI NAŠIH UČENIKA	
	Diplome s natjecanja u školskoj godini 2009./2010.....	31
	DOGAĐAJNICA	
	Bepo u Zadru.....	32
	Glazbene vijesti.....	32
	Mjesec knjige.....	32
	TERENSKA NASTAVA	
	Posjet tvornicama Galeb i Cetina.....	33
	Terenska nastava Kupres.....	34
	Terenska nastava Zakućac.....	35
	DOGAĐAJNICA	
	XV. državno natjecanje iz hrvatskog jezika.....	37
	PREDSTAVLJAMO VAM	
	Srednja škola „Jure Kaštelan.....	38
	PUTOVANJA	
	Tradicionalna izložba automobila u Ženevi.....	40
	DOGAĐAJNICA	
	Čuvajmo biljni i životinjski svijet naših planina.....	41
	Za ili protiv ulaska u EU.....	41
	ISAD NA KRAJU....	
	Isad na kraju.....	42
	THE BUZZ	
	Interview with Alexie Abi Habib.....	43
	Omiški školarci u posjetu Duisburgu.....	44
	Frankofonije.....	45
	ZABAVNE STRANICE	
	Ispred Hajduka-vječno utočište.....	46
	Zadnji krik modernih tinejdžera.....	46
	Ljubavni savjeti.....	47

PETAR BULJEVIĆ

Državna nagrada Ivan Filipović, za 2008. godinu, za područje osnovnog školstva, među sedamnaest prosvjetnih djelatnika, dodijeljena je **Petru Buljeviću**, dipl. knjižničaru i profesoru hrvatskog jezika te našem cijenjenom radnom kolegi.

Nagrada se dodjeljuje (dodjeljuje je *Odbor za podjelu* temeljem Natječaja za podnošenje prijedloga za dodjelu „Nagrade Ivan Filipović“) osobito zaslužnim prosvjetnim djelatnicima u teorijskom ili praktičnom radu u odgojno-obrazovnoj djelatnosti.

Petar Buljević je voditelj Županijskog stručnog vijeća školskih knjižničara osnovnih škola Splitsko-dalmatinske županije, autor niza zapaženih projekata i školskih dramskih predstava. Njegov rad je posebno zapažen na međunarodnom stručno-znanstvenom skupu Agencije za odgoj i obrazovanje *21. Proljetnoj školi školskih knjižničara*, koja je održana u Zadru od 22.-25. travnja 2009., u suradnji s Institutom za globalizaciju i interkulturalno učenje pod nazivom *Upravljanje znanjem školskog knjižničara u funkciji razvoja školskoga kurikulumu u ozračju interkulturalnog dijaloga*.

Knjižnica Osnovne škole Josipa Pupačića sudjelovala je tijekom 2008./2009. godine na nekoliko međunarodnih projekata, a jedan od njih je i sama organizirala. Radi se o tri projekta i to:

What People Are Doing for International School Library Month 2008? (u organizaciji IASL – International Association of School Librarianship)

WBD Story @WBD Video (u organizaciji knjižnice Woolwich Polytechnic School i gospođe Beverley Humprehrey iz Londona)

Good morning sea ili **Dobro jutro more** (u organizaciji knjižnice Osnovne škole Josipa Pupačića iz Omiša).

U projekt *Dobro jutro more* bile su uključene školske knjižnice diljem svijeta i to:

- Dulwich College – Beijing,
- Hadleigh High Suffolk – England,
- Verneth School Stockport – England,
- Walbottle Campus Newcastle – England,
- Woolwich Polytechnic School for Boys Thamesmead – England,
- Osnovna škola Josipa Pupačića iz Omiša – Hrvatska,
- British International School Jakarta – Indonesia,
- Bloomfield Hall Shaiwal – Pakistan,
- Qatar Academy – Qatar,
- Durban Girls College – South Africa,
- The English College Dubai – United Arab Emirates,
- Frederic Douglass Academy New York – USA,
- Lexington Elementary School Louisiana – USA,
- (Girls reading – Indonesia)

Odbor za dodjelu „Nagrade Ivan Filipović“ donio je odluku o dodjeli „Nagrade Ivan Filipović“ za 2008. godinu za promicanje pedagoške teorije i prakse kojom dodjeljuje PETRU BULJEVIĆU, dipl. knjižničaru i prof. hrvatskoga jezika i književnosti u Osnovnoj školi „Josip Pupačić“ Omiš u Omišu, „NAGRADU IVAN FILIPOVIĆ“ iz područja osnovnoga školstva zbog iznimnog doprinosa u promicanju knjižnične djelatnosti na području grada Omiša, pokretanjem nacionalnog i međunarodnog natječaja „Josip Pupačić i ja“ i ostvarivanja međunarodne suradnje preko međunarodne organizacije IASL, kao i za međunarodnu afirmaciju nacionalne hrvatske kulture u suradnji sa školskim knjižnicama diljem svijeta. (Službeno priopćenje Odbora)

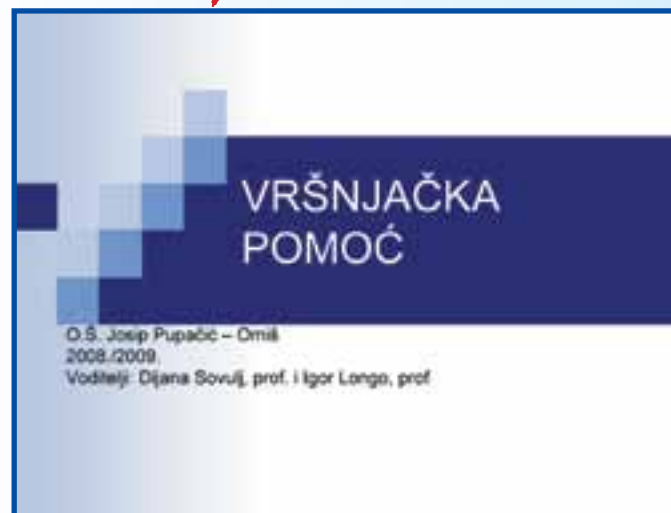
Kao škola kolegi Petru beskrajno smo zahvalni što svojim Dječjim teatrom *Harlekin* te Gradskim teatrom mladih *Mali Princ* ne dopušta zamiranje kulture u našem gradu i donosi nam osim za Omiš vezane pjesme i klapskog pjevanja i dramski vid umjetnosti koji itekako oživi naš grad.

Cijenjenom kolegi još jednom upućujemo iskrene čestitke i radujemo se njegovom budućem radu i obogaćivanju školske prakse.

Uredništvo školskog lista Petica

Vršnjačka pomoć

Ja sam vršnjak pomagač

- - vršnjačka pomoć se temelji na činjenici da mladi često traže pomoć, i o svojim problemima, frustracijama zabrinutostima najlakše razgovaraju sa svojim vršnjacima
- - cilj projekta je ohrabriti i ojačati mlade koji žele pomagati i educirati druge mlade, naučiti ih kako prepoznavati probleme i rješavati ih

ŠTO SU SVE MLADI POMAGAČI RADILI

- Pomagali vršnjacima u svladavanju različitih školskih sadržaja
- Vodili brigu o okolišu i organiziranju uređivanja i čišćenja
- Radili na računalu i igrali se s vršnjacima
- Pomagali u organiziranju ekskurzija, izleta, zabava...
- Suradivali s raznim udrugama, domovima i školama
- Prikupljali hranu, igračke i knjige
- Pomagali u razrješavanju konflikata među mladima

MOŽETE NAS
NAĆI U
ŠKOLSKOJ
KNJIŽNICI!

NAŠA ŠKOLA PRIPADA MREŽI ŠKOLA BEZ NASILJA

Često je nasilje među djecom!

Odvija se kao na pozornici, a na njoj nastupaju:

- a) dijete koje se nasilno ponaša;
- b) dijete koje trpi nasilje;
- c) promatrače ~ publiku.

Najbrojniji su promatrači koji najčešće ništa ne čine da bi pomogli.

Razlozi zbog kojih ne čine ništa obično su:

- a) ne žele da ih drugi smatraju izdajcima,
- b) boje se da će i sami onda postati žrtvom,
- c) misle da će im se drugi smijati ako pokušaju pomoći, a možda su i ravnodušni te ne suosjećaju s osobom koja trpi nasilje.

ZAPAMTITE: Prijaviti nasilje nije tužakanje. Time pomažete i osobi koja trpi nasilje i osobi koja se nasilno ponaša!

NOVI SERVIS ZA RODITELJE DJECE S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU

Zahvaljujući svim donatorima koji su podržali akciju **Prve 3 su još važnije!**, u veljači je predstavljen novi internetski servis **www.ranaintervencija.org** za roditelje djece s neurorazvojnim rizicima i teškoćama u razvoju, a koji je razvila Hrvatska udruga za rane intervencije u djetinjstvu u suradnji s UNICEF-om. Ovaj internetski servis roditeljima nudi mogućnost da pitaju i riješe svoje dvojbe i skrate vrijeme u traženju stručnih odgovora kada sumnjaju u neku poteškoću u razvoju, ali i da dobiju konkretne informacije o servisima koji postoje u mjestu njihova stanovanja. Roditelji mogu sva svoja pitanja upućivati u internetsko savjetovalište te na svoju e-adresu dobiti stručni odgovor koji će sadržavati relevantne stručne činjenice i objašnjenja, ali i informacije o mogućim, obiteljskom prebivalištu najbližim, mjestima na koja se roditelj može obratiti. Prvi korisnici daju visoke ocjene servisu i načinu komunikacije: "Izrazito sam zadovoljna odgovorom prof. Ljubešić, koja me usmjerila na konkretnu struku, lokaciju i osobu za koju vjeruje da bi nam mogla pomoći. Baš ta konkretnost često nedostaje roditeljima koji se pitaju jesu li na pravome mjestu potražili pomoć. Također, pohvalila bih i drugi dio njezina odgovora koji je zapravo savjet i smjernica ponašanju nas roditelja u kritičnom trenutku. Dobiveni odgovor je individualiziran, topao i pun razumijevanja. Od srca zahvaljujem profesorici Ljubešić na uloženom vremenu, kao i svima koji su osmislili ovaj forum i rade na njemu."

Vaš UNICEF i Mreža škola bez nasilja

WEB PREPORUKA:

Posjetite www.unicef.hr i pročitajte niz zanimljivih i edukativnih članaka nastalih u sklopu UNICEF-ovog programa *Stop nasilju među djecom*. Na UNICEF-ovim stranicama nalaze se brojni dokumenti i brošure namjenjene roditeljima (*Kako zaustaviti bullying?*), djeci (*Govorimo o mogućnostima*) i učiteljima (*Nemoj mi se rugati*) koji se mogu besplatno preuzeti. Također sada se možete družiti i s brojnim ljudima i ambasadorima dobre volje iz UNICEF-ove organizacije na društvenim stranicama Facebook i YouTube.

PRIČAONICA

Priče iz školskih klupa

Draga djeco, pozivamo vas da nam na e-mail adresu info@unicef.hr pošaljete svoje priče o nasilnim situacijama koje ste doživjeli, ili vidjeli. Možete opisati događaje iz škole, ili izvan nje. Podijelite s nama svoja razmišljanja i doživljaje, a neke od tih priča ćemo objaviti na ovoj stranici.

Vaš UNICEF i Mreža škola bez nasilja

Izvješće s 5. susreta Dječjih vijeća Hrvatske

GRAD OMIŠ
UPRAVNI ODJEL ZA GOSPODARSTVO I
DRUŠTVENE DJELATNOSTI
DRUŠTVO „NAŠA DJECA“ OMIŠ

Susret je održan 20. i 21. studenoga 2009., a domaćin Susreta je bio Grad Zagreb. Bili su prisutni predstavnici 18 Dječjih vijeća iz gradova i općina: **Čakovec, Dubrovnik, Koprivnica, Krapina, Križ, Kutina, Mali Lošinj, Nova Gradiška, Omiš, Opatija, Požega, Prelog, Slavonski Brod, Šibenik, Tuhelj, Varaždin, Velika Gorica i Zabok**, iz svakoga po 3 djeteta te voditelji/ice, sveukupno 70 predstavnika.

U Zagreb su otišli: Deni Tomić (dječji gradonačelnik), Vice Bilić (dječji vijećnik), Anđela Gojsalić (dječja vijećnica) i voditeljica DGV-a Omiš Ivana Vlahović.

Ova se značajna osmišljena dječja aktivnost zasniva na participaciji djece u životu i razvoju lokalne zajednice, a iskazuje se kroz rasprave i iznošenje dječjih želja, prijedloga, mišljenja, pa i poruka i zahtjeva odraslima, u cilju sagledavanja potreba djece i boljeg ostvarivanja prava djece.

Na Susretu su predstavnici iz svih prisutnih Dječjih vijeća podnijeli izvješća o svojim ostvarenim aktivnostima, a zatim su u radionicama iznosili prijedloge kako što bolje os-

tvarivati participaciju u donošenju odluka od značaja za djecu u svojim lokalnim zajednicama, te i prijedloge za program rada u sljedećoj godini.

Savez DND će iznesene dječje prijedloge objaviti u posebnoj knjižici, te zajedno s adresama dostaviti ih svim Dječjim vijećima, što će potaknuti daljnje međusobno komuniciranje, razmjenu iskustava i nove dogovore i nastupe.

Najsvečaniji događaj za Dječje vijeće Grada Omiša dogodio se 20. studenoga 2009. godine, na prvi rođendan našeg postojanja, na Godišnjem savjetovanju Koordi-

nacijskih odbora gradova i općina prijatelja djece, povodom 20 godina Konvencije UN-a o pravima djeteta i 10 godina akcije Gradovi i općine - prijatelji djece, kada su se dodjeljivala priznanja i povelje za Naj-akcije. Središnji koordinacijski odbor akcije Gradovi i općine - prijatelji djece kojeg čine predstavnici Saveza društava "Naša djeca" Hrvatske i Hrvatskog društva za preventivnu i socijalnu pedijatriju dodijelilo je Gradu Omišu POVELJU za uzorno provedenu NAJ-AKCIJU 2009. pod nazivom "Sigurnost djece u gradu" kojom je poboljšana i uljepšana život djece. Akcija je započeta 2009., a nastavlja se s njezinim radom i u 2010. godini.

Napisala: Ivana Vlahović, prof.

Najhumanije dječje djelo 2010.

Akcija promicanja ljudske solidarnosti i humanosti

Članovi Odbora za provedbu natječaja za „Naj dječje djelo“ za 2010. bili su:

Đeki Stanić, pročelnik, Ljiljana Tafra, Udruga Prijatelj Omiš, Danijela Karoglan, Udruga Agape Omiš, Deni Tomić, dječji gradonačelnik, Marijana Raboteg, dječja vijećnica, Ivana Vlahović, DGV Omiš.

Utvdili su da je pristiglo 9 pravodobnih prijavni- ca, te su nakon njihova čitanja i rasprave donijeli slje- deću odluku:

- Skupna nagrada dodijeljena je OŠ „1. listopada 1942.“ Čišla, PŠ Gata u vidu poklona u vrijednosti od 2.000,00 kn (Učenci navedenih škola su sudjelovali u UNICEF-ovoj akciji „Škole za Afriku“. Prodavali su kruš- ne i jesenske proizvode na Dan kruha i božićne ukrase koje su zajedno sa svojim učiteljima izrađivali tijekom mjeseca prosinca. Zarađeni novac 3.756,00 kn uplatili su za školovanje siromašne djece u Africi).

- Pojedinačna nagrada dodijeljena je učenicu 2. c r. iz OŠ „Josip Pupačić“ MARTINI MARJANOVIĆ u iznosu od 1.000,00 kn za dugotrajnu, svakodnevnu, nesebič- nu pomoć djevojčici s posebnim potrebama Antoniji Zečić.

Priznanja su dodijeljena:

1. OŠ „1. listopada 1942.“ Čišla, PŠ Kostanje čiji su učenici postali kumovi siromašnom dječaku iz Tanzanije tako što su prikupili i uplatili iznos od 800,00 kn za njegovo školovanje

2. Matei Kuzmanić, Leoni Kovačić, Andrei Škobalj i Cviti Vidošević, učenicama 3.a r. iz OŠ „Josip Pupačić“ koje tri puta tjedno pomažu u učenju slabijim učenicima.

3. Ivanu Pivčeviću, učeniku 5.f r. iz OŠ „Josip Pupačić“ koji s puno strpljenja pomaže svom prijatelju svladati gradivo iz mnogih predmeta.

4. Mariji Pavlić, učenici 5.r. iz OŠ „Josip Pupačić“ za vršnjač- ku pomoć u savladavanju gradiva iz matematike.

Uz priznanje svako ovo humano djelo bilo je nagrađeno i društvenom igrom, u ukupnom iznosu od 1.200,00 kn.

Pohvalnice su dodijeljene:

1. Antoniji Ribičić, učenici 7.r. iz PŠ Kostanje koja već duže vrijeme pomaže jednoj baki Nevenki tako da joj ode u trgovinu kad joj je to potrebno ili se druži s njom.

2. Dominiku Perkušiću, učenik 5.r. OŠ „Josip Pupačić“ koji pomaže svom bratu blizancu Antoniu u savladavanju škol- skog gradiva i rješavanju svakodnevnih dječjih problema.

Podatci preuzeti od voditeljica Gradskog dječjeg vijeća

DANI KRUHA 2009. DANI ZAHVALNOSTI ZA PLODOVE ZEMLJE

Napisaše: Ivana Gašpar (8.b), Lucija Terzić, Karla Bajaj, Nikoleta Nina Kovačić i Ana Lušić (5.f)

Dani kruha obilježavaju se svake godine u na- šoj školi tijekom mjeseca listopada. Kroz te dane uz blagoslov, molitvu i simbolično blagovanje kruha, zahvaljujemo Bogu na svim plodovima, uspjesima, radostima i darovima kojima smo tijekom godine bili blagoslovljeni. Cilj Dana kruha je pojasniti školarcima vrijednost zemlje i njenih plodova za njihov svakidaš- nji život. Mlađim školarcima se put od zemlje do sto- la prikazao kroz razne radionice u kojima su oni kroz crtanje, slikanje i miješanje tijesta shvatili važnost obrade zemlje i ubiranja njezinih plodova. Starijim školarcima se taj put objasnio kroz povijesnu, socijal- nu, ekološku te duhovnu sferu razvitka čovjekovog života.

Učenici petih i šestih razreda zajedno sa svojim nastavnici- ma itekako su se potrudili napraviti kvalitetne projekte za inte- griranu nastavu isplaniranu za Dane kruha.

Peti razredi su napravili radionicu na temu zdrave prehrane. Pri pripremi vitaminskih sokova, voćnih salata i povrtnih sen- dviča pomoglo je i nekoliko roditelja. Slasna, zdrava hrana brzo je nestala s bogato serviranih stolova. Nakon zakuske djeca su dobila zadatke da napišu novinarski izvještaj za lokalni radio ili novine. Održala se i parlaonica na temu zdrave prehrane.

Šesti razredi su imali literarne radionice. U smjeni B učite- ljice Maja Čurlin i Ružica Matijević pripremile su s djecom razne recitacije vezane za temu te čitanja samostalnih učeničkih ra- dova. Smjena A odabrala je povezati nastavu hrvatskog jezika s nastavom prirode i društva. Nakon održanog recitala „Na stolu kruh“ inspiriranog istoimenom pjesmom Dragutina Tadijanovi- ća, djeca su preko power point prezentacija obradila temu *Lje- kovito bilje i njegova prehrambena vrijednost*.

Sedmi razredi pod vodstvom nastavnice Ružice Popovac čit- ali su samostalne literarne ostvaraje na temu plodova zemlje iz svog zavičaja, a njihov stol svojom ljepotom i simbolikom osta- vio nas je bez daha.

Osmi razredi su se osvrnuli na suvremene probleme i bole- sti koje vladaju među mladima-anoreksiju i bulimiju.

Stota obljetnica škole u Kučićima

Napisala: Olivia Tomasović, 8.b

Svečanom manifestacijom proslavljena je stota obljetnica redovite škole u Kučićima. Tom prigodom nazočili su bivši i sadašnji učenici, učitelji i ostali djelatnici PŠ "Kučiće", a program su uveličali članovi ŠKUD-a "Osvit" Kučiće i Udruge za očuvanje Hrvatskog folklor Omiš, te učenici PŠ "Kučiće" koji su u učionicama, također, pripremali tematski prikaz svojih radova svih razreda.

Službeni početak obrazovanja u Kučićima počinje 1909. kada je otvorena prva redovita škola, a nastava se održavala u privatnoj kući. U njezinim samim počecima školu je pohađalo 135 djece, a najbrojniji su, pak, bili 1938./39. kada je školu pohađalo 187 učenika.

Upravo u tom razdoblju za trećeg učitelja bio je postavljen **Kažimir Tomasović**, a potom njegova supruga Marija Tomasović.

Danas školu u Kučićima, koja je područna škola Osnovne škole "Josip Pupačić" Omiš, pohađa 75 učenika, što je dvostruko manje nego u njezinim najboljim danima. No, s obzirom na negativan trend rasta stanovništva u svim dalmatinskim selima, Kučiće su mjesto koja već dulje vrijeme imaju stagnaciju, ali s pozitivnom tendencijom.

Tome u prilog govori činjenica da od ukupno 700 stanovnika njih 50-ak je od novorođene do predškolske dobi, a posljednjih godina učestala su vjenčanja parova koji ostaju živjeti na selu. U skoroj budućnosti planira se otvoriti i dječji vrtić pa se u Kučićima nadaju kako neće biti problema s popunjavanjem školskih klupa i proslavom idućih sto godina.

UKLJUČENOST U HUMANITARNE AKCIJE

Napisala: Marija Šarac, prof.

Djeca naše škole rado sudjeluju u humanitarnim akcijama. Raduje ih osjećaj kako i oni mogu pomoći drugima i učiniti ovaj svijet boljim mjestom.

Plodna je suradnja s udrugom AGAPE- Udruga osoba s invaliditetom. Djeca su s radošću dala rad ruku svojih „Otvorenih dana škole“ za prodajnu izložbu Udruge AGAPE. S ponosom pokazuju zahvalnicu koju su dobili povodom Međunarodnog dana volontera.

Svake se godine djeca uključuju i u humanitarnu akciju „Moje svjetlo za moj Vukovar“. Djeca svojim prilogom sudjeluju u toj akciji za osobe s najvišim stupnjem invalidnosti u gradu Vukovaru. Svake se godine u Kučićima na Dan sjećanja na Vukovar služi misa. Djeca naše škole

čitaju prigodne tekstove, ministriraju i pale svijeće. S roditeljima pale svijeće od crkve do škole u znak sjećanja na stradale Vukovarce.

UNICEF-ova akcija – Pomožimo djeci u Africi da idu u školu!- akcija prikupljanja prihoda za Ruandu izazvala je kod djece veliko zanimanje. Djeca su se rado uključila u sve aktivnosti. Upoznajući Afriku proširili su svoja znanja i otvorili svoja srca za nešto što prije nisu ni znali da postoji. Upoznali su pismo, život, loše uvjete školovanja, ali i ples Ruande. Afrički ples pokazali su na regionalnom susretu UNICEF-ovih škola u Radmanovim mlinicama. CARITAS-DJELOTVORNA LJUBAV! Svakog prosinca naši učenici s nestrpljenjem očekuju akciju Nacionalnog

Caritasa „Za 1000 radosti“ i rado se odazivaju. I ove godine su se uključili preko školskog vjeronauka i kupnjom prigodnih privjesaka sudjelovali u akciji „Neka bude više svjetla“. Dio tako prikupljenih sredstava poslali smo u Zagreb u Ured nacionalnog Caritasa za potrebe obitelji u kojima ne radi jedan ili oba roditelja, a ostatkom smo činili dobro u našoj sredini. Obradovali smo jednu našu potrebitu sumještanku i pružili pomoć jednoj učenicu naše škole.

Predivan je osjećaj moći nekome pomoći. Radosnije je davati nego primati.

Veselimo se sljedećoj akciji Caritasa kao i svim drugim humanitarnim akcijama.

KNJIŽNICA OŠ JOSIPA PUPAČIĆA IZ OMIŠA U MEĐUNARODNIM PROJEKTIMA

KNJIŽNIČAR:
Petar Buljević, prof.

Tijekom godine 2008/2009. školska knjižnica je sudjelovala u nekoliko međunarodnih projekata, a jedan od njih je i sama organizirala. Radi se o tri projekta i to:

I. What People Are Doing for International School Library Month 2008.? (u organizaciji IASL)

II. WBD Story @ WBD Video (u organizaciji knjižnice Woolwich Polytechnic School i gospođe Beverley Humphrey iz Londona)

III. Good morning sea ili **Dobro jutro more** u organizaciji knjižnice Osnovne škole Josipa Pupačića iz Omiša.

I. WHAT PEOPLE ARE DOING FOR ISLM 2008?

Africa | Australia | Brazil | Canada | China | Croatia | Germany | India | Indonesia | Italy | Jordan | Kenya | Latvia | Pakistan | Poland | Portugal | Qatar | Romania | United Kingdom | United States of America

Školske knjižnice širom svijeta su svojim prigodnim aktivnostima obilježile International School Library Month (ISLM) tijekom mjeseca listopada. Ove godine tema mjeseca bila je: «Pismenost i učenje u tvojoj školskoj knjižnici». Školske knjižnice diljem svijeta su je obilježile svaka na svoj način te su putem mreže predstavile svoje aktivnosti. Učitelji - knjižničari igraju vitalnu ulogu u razvoju učeničke pismenosti i stjecanju vještina učenja. Kroz njihovo sveobuhvatno razumijevanje pismenosti, književnosti i procesa u promicanju i poticanju čitanja i učenja, oni su u mogućnosti da pomognu učenicima razviti duboko razumijevanje cjelokupnog nastavnog plana i programa. Ovo prelazi osnovne postavke pismenosti u tradicionalnom smislu procesa, koji se širi i pridonosi rastu i razvoju učeničkog kulturnog kapitala koji čini temelj cjeloživotnog učenja. rekao je g. Rob Moore, predsjednik australske School Library Association (ASLA) pokušavajući bolje osvijetliti temu ovogodišnjeg ISLM.

A kako je misija International Association of School Librarianship (IASL) da osigura međunarodni forum za one koje zanima promoviranje učinkovite i učinkovitosti školske knjižnice kroz raznorodne programe u obrazovnom procesu (kongresi, živa komunikacija, preporučni popisi literature, projekti itd), mi smo u dogovoru s koordinaticom projekta What People Are Doing for ISLM?, Karen Bonnano, prezentirali aktivnosti školske knjižnice Osnovne škole Josipa Pupačića iz Omiša s kojima smo pokušali promovirati ciljeve struke i važnosti školske knjižnice i školskog knjižničara u suvremenom obrazovnom procesu. Tekst je bio sažet i koncizan zbog propozicija i mnoštva zemalja i knjižničara diljem svijeta koji su sudjelovali u ovom projektu te se je na vrlo pregledan način mo-

gao steći uvid u raznorodne projekte, pitanja ili preokupacije s kojima se bave školski knjižničari diljem svijeta. Naše aktivnosti su predstavljene na ovaj način:

From **Petar Buljevic**, - Librarian, **Jagoda Cudic** - English Language teacher, Elementary School "Josip Pupačić" Omis. The library in our elementary school "Josip Pupačić" is the place where also "Children's theater Harlequin" works, and the theater leader is our school librarian Petar Buljevic. There was a performance of the play "The Wizard from OZ" and the audition for the next play "The Little Prince".

Osvrnuti ću se na rad novoosnovanog knjižničnog «Dječjeg teatra Harlekin» koji je samo ove godine odigrao 15 predstava s 40 aktivnih glumaca, računajući i tonmajstore i majstore svjetla koji su također djeca. Istaknuo bih vrijednosti multimedijalnosti i interdisciplinarnosti, istraživačkih pregnuća nepoznatog medija koji u potpunosti razvija temeljne kompetencije potrebne za cjeloživotno učenje, i oblikovanje stvarne i fiktiv-

no-umjetničke osobnosti te procese timskog rada i socijalizacije koje su bitno integrirane u učenički intelektualni, estetski i duhovni razvoj.

Istaknuo bih također kreativne napore učenika osmih razreda pri predstavljanju romana naše omiljene spisateljice Julijane Matanović, gdje učenici matanovićevskom lucidnošću stavljaju literarne likove u sasvim

neobične situacije (npr Prosjak Luka u sudnici, razredu - školi; ili Novakov Mika u zatvoru itd.). Učenici vođeni kreativnim ključem romana, koji je baš taj mjesec bilježio rekordnu čitavnost, stvaraju svojom imaginacijom pripovijest koja se proteže van stvarne granice fabule romana. Stvaraju potpuno nove priče, što je kod autorice romana, Julijane Matanović pobudilo znatan interes i radost.

Predstavljanje našeg rada na stra-

nicama IASL osiguralo nam je brojne koristi za našu knjižnicu: financijsku potporu lokalne zajednice, škole, ali nam je od najveće koristi bio veliki broj upi-

ta i novih kontakata (posebno s britanskim knjižničarima) koji su rezultirali i novim projektima.

II. WBD STORY @ WBD VIDEO

Drugi projekt kojeg bih predstavio i u kojem je knjižnica Osnovne škole Josipa Pupačića sudjelovala sadržava dva mini projekta osmišljena povodom Svjetskog dana knjige (WBD) i obilježavanju tog značajnog dana diljem svijeta. Ovaj projekt pokrenula je Beverley Humphrey, školska knjižničarka Woolwich Polytechnic School iz Londona. Moram napomenuti da je gospođa Beverley prije nekoliko mjeseci dobila prestižnu nagradu «Reading Hero» iz ruku Sarah Brown, supruge britanskog premijera, koja je osobno uručila nagrade za 34 osobe koje su napravile značajan doprinos u svijetu čitanja, tj. promociji knjige, literature i uživanja u čitanju.

Prvi dio interaktivnog projekta nazvan je «World Book Day Story» i započeo je 5.III. 2009. u rano jutro i trajao je cijeli dan. Bilo je potrebno otvoriti prethodnih dana Twitter account na ime svoje škole (esjosippupacic) i onda sve prijaviti na "follow" WBDStory, tj. slijedite druge škole u projektu. Twitter je usluga poput Facebookovske. Riječ je o tome da, nakon logiranja na stranicu twitter.com, odgovarate na pitanje „Što sada radite?“. Odgovor ili „tweet“ poput SMS-a, ne može imati više od 140 znakova, a uploada se i vidljiv je svim prijateljima, odnosno kako ih twitteri nazivaju „slijedbenicima“. Gospođa Beverley je započela WBD priču tako da je jedan učenik njene škole napravio uvod s ne više od 140 znakova u Woolwich Polytechnic School u Londonu. I tako se je razvijala priča, od učenika do učenika, od zemlje do zemlje, od knjižnice do knjižnice da bi postala prava tinejdžerska svjetska priča za Svjetski dan knjige. U knjižnici moje škole svečano je priču nastavila Olivia Tomasović, učenica 7. razreda, pletući priču od snova koje je tu noć sanjala (sanjalo se o crvenim pticama koje su lijepo pjevale). Tema priče bila je tipično tinejdžerska, prepuna fikcije i napetosti.

WBD STORY

“Faster, run faster” Rafe panicked internally, legs pumping, trying to resist looking back at his pursuer. “What on earth is it & why me?”...

It is sure attached to my dreams about red birds. O they sang so beautifully.

But the dreams always ended so badly - woke up with his heart pounding panting with fear but of what? He could still feel the rancid breath.

It was close now it would find me but for a second it sounded like it was calling my name but how could it? It doesn't know or could it... I feel as if I can not tell the difference between dreams and the real world.. Am I supposed to be looking for something? Or is something supposed to be looking for me..

I glanced back and saw a dark figure with devilish red eyes with crystal razor sharp fangs, powerful enough to devour flesh and bone..... The monster stepped out of the shadows, his eyes gleaming brightly, looking for food. It walked past the bins lined up along the road... «Help me, I'm dying...» the monster pleaded, slowly it staggered its mutated body towards me. I froze as its body exploded into pieces.... The parts of exploded monster were now beginning to bubble like a kettle, I ran and I ran coming to a halt at the end of an alley... it would not budge; conserving my energy I decided to... sitting on the floor I couldn't stop thinking about what I saw in the mirror was it actually me? So I started scratching away at my face... to reveal the monster inside me; looking back in the mirror I noticed my face was torn to shreds, where I had been scratching, screaming I stumbled across a leaf, which had blown in, so there must have been a way out, but where? Or was I just hallucinating?

So was it all a bad dream? Was it that cheese I had eaten before bed? Or maybe

that Scream St book I'm reading is playing with my mind.

U drugom dijelu WBD projekta odlučili smo uveličati svečanost, snimanjem WBD videa gdje bi knjižničari sa svojim učenicima (a naglasak je na učenicima) predstavljali knjige na poseban način. Popularizirajući naše poslanje i struku, odlučili smo se poslužiti atraktivnim medijima. Organizirali smo, svaki u svojoj školi audiciju, za snimanje priloga o najzanimljivijim knjigama. Presentacija je tekla na način, da onaj tko čuje priču, glumu, recitaciju ili nešto drugo, jednostavno mora pročitati tu knjigu. Na audiciji je bilo jako zabavno, toliko knjiga, toliko interesa. Morali smo provesti audiciju zbog vremenskog limita od zadane 3 minute za video prilog. Predstavljanje knjige po propozicijama se trebalo odvijati na engleskom jeziku, dok je pozdrav i čestitanje Svjetskog dana knjige trebalo izreći na materinjem tj. Hrvati na hrvatskom jeziku, a drugi narodi diljem svijeta na svom materinjem jeziku. Kada je obavljen odabir i prijevod na lokalnom području, pristupilo se snimanju i odašiljanju komprimiranog video-priloga na englesku adresu. Našu knjižnicu Oš Josipa Pupačića zastupale su učenice sedmih razreda Olivija Tomasović i Zlata Terzić, predstavivši vješticu iz Shakespeareove tragedije «Macbeth» i zanimljivu bajku «Čarobnjak iz Oza», koristeći pritom njima svojstvene dramsko-scenske elemente, pošto su obje članice knjižničarskog Dječjeg teatra «Harlekin». Ovaj video-prilog se može pogledati od 5.III.2009. na stranicama Woolwich Polytechnic School (www.woolwichpoly.greenwich.sch.uk) kada je i startao s prikazivanjem.

WITCH STORY(video)

Hi! My name is Zlata. I attend the Elementary School "Josip Pupačić" in Omis, central Dalmatia the Republic of Croatia. I'm in the school drama club «Halkwin» in the library drama club. The book I have chosen to talk

about is «Macbeth», the tragedy by William Shakespeare. I have always been fascinated by the world of fantastic creatures. When I was reading the deeds of Lady Macbeth I wanted to see the hidden light of her eyes. And understand the reason of the big evil in people. I think that the questions of the human greed, fear, and the passion for power even today are very interesting. And now you will see how the witch number one (1) has been calling the evil darkness. Watch out, if you don't read this book because the witch is telling you to do so!

First Witch

A sailor's wife had chestnuts in her lap,
And munch'd, and munch'd, and munch'd.

"Give me!" quoth I:

"Aroint thee, witch!" the rump-fed ronyon cries.
Her husband's to Aleppo gone, master o' the *Tiger*:

But in a sieve I'll thither sail,
And, like a rat without a tail,
I'll do, I'll do, and I'll do.

W. Shakespeare: The Tragedie of Macbeth
Sretan Vam Svjetski dan knjige!

SCARECROW STORY(video)

Hi! My name is Olivia. I am in the 7th grade in Omis's primary school Josip Pupacic in central Dalmatia, the Republic of Croatia. I act in the school drama club «Halkwin» in the library drama club. The book I have chosen to talk about is The Wizard of Oz. I chose this book because our school put on the play in which I played the role of the Scarecrow which you will see a little later. This is story about love, courage, prudence, friendship, family an innocent heart that we all need in the lightness of our growing up and that lightness is way like the heavenly stars or a faraway forgotten childish dreams. The story is about a world of imagination where girl named Dorothy met and overcame many challenges and she made new friendships. The Scarecrow who is looking for the brain, Tinman who is looking for the heart and with the lion who is looking for courage and that's what we are all seeking for. And now you will see how it is presented on the stage...

L.F.Baum: Wizard of Oz

Sretan Vam Svjetski dan knjige!

U ovaj projekt bile su uključene školske knjižnice diljem svijeta i to:

Werneth School Stockport-England; Bloomfield Hall Shaiwal-Pakistan; Durban Girls College-South Africa; Walbottle Campus Newcastle-England; Osnovna škola Josipa Pupačića iz Omiša-Hrvatska; Qatar Academy-Qatar; Woolwich Polytechnic School for Boys Thamesmead-England; Hadleigh High Suffolk-England; Frederick Douglass Academy New York-USA; British International School Jakarta-Indonesia; The English College Dubai-United Arab Emirates; Lexington Elementary School Louisiana-USA; Dulwich College-Beijing.

Naglasit ću prijevodom iz ovog pisma lijeve našeg projekta: «...Uvažavajući Vašu tradiciju i kulturu; literarni radovi (ili možebitno likovni) Vaših učenika, značajno bi, nadam se, obogatili naše estetske spoznaje i proširili naše vidike multikulturalnosti, prijateljstva, zajedništva i suradnje među knjižnicama diljem svijeta... Molim Vas, ako želite, napišite nam nešto o kulturnim znamenitostima i stečevinama Vašeg zavičaja, knjižnice, mjesta, (škole), a koje bi Vi istakli kao zanimljive posebnosti koje su reprezentativne u predstavljanju Vašeg zavičaja u kojem živite. Postoji vjerovanje u našem narodu, da je čovjek povezan sa cijelim svijetom ako samo stavi prst u more. Pošto nas dijeli velika udaljenost i tisuće, tisuće valova, željeli bismo poslušati barem nekoliko morskih šumova od silnog mnoštva valova koje nas dijeli...»

Naglasak je na multikulturalnosti predloženoj kroz poeziju o moru i međunarodnoj suradnji s knjižnicama diljem svijeta gdje bi uspostavljanjem čvršće suradnje upoznali prioritete djelovanja određene knjižničarske obrazovne i kulturne politike razvoja. Drugi zadatak nam je bio predstavljanje naših nacionalnih kulturnih vrijednosti - značaja tj. stvaralaštva hrvatskog pjesnika Josipa Pupačića u školskim knjižnicama diljem svijeta (jer smo uputili značajan broj prijevoda njegove poezije uglavnom na engleskom jeziku). Treći zadatak nam je bio kroz dobivene radove na originalnom jeziku, dobiti i prijevod na engleskom jeziku, gdje bi u suradnji s aktivom engleskog jezika (ovdje mislim pretežno na profesoricu Jagodu Čudić) istaknuli problematiku autorstva i značaj prevoditeljskog rada koje se silno ne naglašava a u svezi je s temeljnim kompetencijama koje naglašava naš nacionalni kurikulum i često predstavlja spasonosni ključ za potpuni estetski doživljaj. Jedan od ciljeva nam je bio i pokretanje izdavaštva školske knjižnice gdje smo unaprijed u dogovoru s upravom škole osigurali novac za tiskanje zbornika, gdje bi se u prvom dijelu nalazilo nacionalno stvaralaštvo, a u drugome djelu internacionalna produkcija.

Zainteresiranim školama smo kasnije uručili precizne upute predstavljene kroz međunarodni natječaj:

INVITATION

**Referring to «Josip Pupacic and me»
Competition for the best art and literary work on the subject:**

...»*Good morning to the sea*...»

...»*and the sea embraces me around my neck*

and the sea and me and me with a golden sea

are sitting together on the top of the shore hill

and we're smiling and smiling over the sea...» POET Josip Pupacic

Tijekom mjeseca svibnja, predviđeno je održavanje centralne svečanosti (23. svibnja) na koju planiramo pozvati laureate iz naše zemlje i inozemstva, i svečano im uručiti prestižne nagrade za njihovo stvaralaštvo i to «u bilom selu Slimenu» ispred pjesnikove rodne kuće, a u večernjim satima bismo u Narodnoj knjižnici Omiš održali pjesničku prezentaciju pristiglih radova na originalnim jezicima s našim učenicima, (razmišljali smo i o uporabi novih medija, uspostavljanjem video-konferencijske veze s autorima pjesama, putem kamere i računala.)

Ne mogu, a da se ne osvrnem, na korespondenciju knjižničara s kojima smo u kontaktu (jer projekt još uvijek traje), a ona je uglavnom pozitivna, prikazat ćemo i neke novopridošle radove na originalnim jezicima s prijevodima na engleski jezik, dok ćemo ostatak radova izložiti u našem zborniku tijekom mjeseca svibnja:

...» This sounds like a wonderful project and we would very much like to take part and build up a friendship. Some of our students are Croatian and I am sure they will be very happy to be involved. I will also forward your email to a friend and colleague of mine Nikki Heath as I am sure her school would also like to be involved. I think this is a lovely way for our students to learn something about other places and cultures...» Thank you for contacting me and I look forward to hearing from you again soon.

Beverley Humphrey, LRC Manager
Woolwich Polytechnic School
Write Path Coordinator

The Sea

The sea is calm in the mild wind

People enjoy what they see

Who wouldn't enjoy it?!

Everybody likes the beach...who wouldn't?

People in rubber dinghies enjoying and having fun

It can be wild in the sea though you've got to be careful

Look out – run!!

Daniel James Everett (aged 13) Woolwich Polytechnic School (United Kingdom)

...» We feel honoured to be invited in your project. We accept your invitation. We will do our best to contribute to your wonderful ideas...»

Ruta Aukspole, Nereta Secondary School (Latvia)

Labrīt, jūra!

Tu pamosties no rīta

Pēc vētrains vēja dusmu nakts.

Diena ir skaista, saulaina un jauka,-

Tevi glāsta dienas mierīgais vējš.

Tu jūties liela, varena un nepārvarama,

Tevi mīt daudz mazu un lielu dzīvību,

Tu sargā tos un esi stipra, stipra,

Bet atkal nāk vakars,

Tumšs un draudīgs, melns un izaicinošs.

Jūra paliek nemierīga, viņai ir bail.

Bailēs tā sāk trīcēt, dreb visa piekraste

No jūras šalkām, kuras sitas pret krastu.

Pār mežu galotnēm streipuļo piekusušais vējš,-

Tam atkal darbs klāt- postīt un postīt!

Un atkal aust rīts, bāls un balts.

Labrīt, jūra!

Good morning, Sea!

You wake up in the morning

After a stormy night of the wind's rage.

The day is beautiful, sunny and nice,

You are being stroked by the day's calm wind.

You feel large, mighty and invincible.

A lot of small and big things live in your deep,-

You shelter them and you are very strong.

But then the evening comes again,

Dark and menacing, black and defiant.

The sea becomes restless and it is scared.

It starts fluttering, all the seacoast is trembling

From the sough of the sea bumping against the shore.

The tired wind is staggering above the tops of the woods,

It has to start its work again- to ruin and ruin!
And then again the morning is coming, pale and white.

Good morning, Sea! (Author: Iveta Kauliņa)

...»I am interested in participation in this project with my pupils. As soon as possible I will talk about it in my school. Please contact me both in English and Croatian. We are from Slavonic countries, and as I remember from European Librarian Congress in Wels, we talk in our languages and we understood each other with our Croatian colleagues...»
Renata Sowada (Poland)

III. GOOD MORNING SEA – DOBRO JUTRO MORE

Tijekom mjeseca svibnja, svake godine, moja škola organizira kulturnu manifestaciju po imenu «Tjedan Josipa Pupačića» u spomen na velikog hrvatskog pjesnika Josipa Pupačića po kojem moja škola i nosi ime, gdje je svaki dan u tjednu osmišljen prigodnim programom (utemeljena knjižničarska nagrada od naše knjižnice; kazališne predstave, predstavljanje knjiga, okrugli stolovi, tiskanje knjiga; izložbe te centralna svečanost ispred pjesnikove rodne kuće u kojima školska knjižnica značajno participira). Svake godine školska knjižnica raspisuje (u okviru te manifestacije) nacionalni i internacionalni natječaj po imenu «Dobro jutro more» gdje se potiče i nagrađuje dječje poetsko i likovno stvaralaštvo. Pupačićevo more šumori i u najljepšim dječjim kreacijama. Do sada, smo imali stidljive kontakte s školama u inozemstvu (preko gradova prijatelja), ali zahvaljujući portalu IASL-u (spomenutom u prvom projektu) odlučili smo naše novopridošle kontakte s školskim knjižničarima diljem svijeta intezivirati i uključiti ih u naš projekt. Počeli smo s pismom namjere koje je glasilo otprilike ovako:

Dear school librarians

Before presenting the content of my letter and the reasons why I am sending it to You, I would like to introduce myself. My name is Petar Buljevic and for the last 15 years I have been working as a school librari-

an in the Primary school «Josip Pupacic» in Omis, the town situated in south-eastern Europe, or more precisely in the Republic of Croatia.

Going through the IASL web pages I have been following Your work on the occasion of the International month of school libraries with great interest and I pay due respect to Your work and many ideas I intend to apply in my school library in future. As I have understood these web contents have been anticipated in order to encourage the cooperation among the school libraries around the world for the purpose of improving our profession. I would be honored to suggest to You cooperation on an international project that has been implemented by our school and myself personally for the last 10 years. Every year in the course of May my school organizes a cultural event under the name of «The week of Josip Pupacic» to commemorate the great Croatian poet Josip Pupacic after whom my school was named. Every year my school invites national and international tenders for the project «Good morning sea» (within this cultural event) and we would be honored if the pupils of Your school would participate with their works in this international poetry festival about the sea. Taking into consideration Your tradition and culture, literary works (or art works) of Your pupils would significantly enrich our aesthetic insights and broaden our ideas of multicultural-

lity, friendship, togetherness and cooperation among libraries around the world.

If You decide to cooperate on this project, Your pupils' poems should be sent in the mother tongue together with their translation in English, and in case that the English language is the mother tongue You can send the poems only in English. The works will be sent to the following e-mail address petar.buljevic@st.t-com.hr.

The tender will be open by the end April or more precisely by May 1, 2009, in order to read and award the most interesting poems on the literary platform in front of the poet's house in May (May 23, 2009.), whereas other works will be published in the commemorative volume. The tender specifications are in the attach-file.

If You would like to write something about the cultural sights of Your native land, library or town (school), and which you would emphasize as interesting particularities representative of Your native land where You live, You are invited to do so.

There is a belief within our nation according to which man is united with the whole world if he puts his finger in the sea. Since we are divided by a great distance and thousands, thousands of waves, we would like to listen to a small part of sea sounds as long as we cannot hear a larger quantity of waves dividing us.

Morskie baśnie
 Morze...
 Szum fal i cisza,
 piasek, muszelki, mewy. Gdy wiatr powieje,
 gdy fale zaszumią,
 gdy słońce zamoczy nos w wodzie
 i przymknie oczy,
 wtedy morze opowiada baśnie...
 ...o małej Syrence,
 o smutnych rybakach i odważnych żeglarzach,
 o zatopionych statkach
 i o wielkich skarbach na dnie morza.
 Morze...
 Szum fal i cisza,
 piasek, muszelki, mewy...
 Wspomnienie.
 Gdy wiatr ucichnie,
 gdy srebrny księżyc zajrzy ciekawie do pokoju
 i szepnie – dobranoc,
 wtedy wielka różowa muszla opowiada
 baśnie...
 o małej Syrence,
 o smutnych rybakach i odważnych żeglarzach,
 o zatopionych statkach
 i o wielkich skarbach na dnie morza. (Weronika
 Bochenkiewicz, klasa V C)

... "We are so happy to read your prompt response. We would gladly send you the voice of our student reading the poems if you need it. Just mention which poems would you like to hear. I also will write to you more about our country, our school and library and our culture. By next week you will have it... It is an honour for us to be able to participate in your festival. May we know how many countries will participate in your festival?..."

Rachmawati Head of Library, (Indonesia)

Saat Aku Berandai Tentang Itu
 Kala kutatap air biru membentang luas,
 Saat kuberpikir,
 Apa jadinya manusia jika tak ada genangan ini?
 Padahal kebanyakan dari mereka tak sadar itu
 Pernah kuberpikir,
 Apa jadinya pedagang ikan,
 Bila berharap mendapat sepiring nasi setiap harinya,
 Dan pikiranku melayang
 Seandainya aku menjadi anak petani
 Laluku berharap turunnya hujan
 Agar ladang terairi
 Dan jika tak ada laut,
 Mungkin aku tak sekolah,
 Bahkan jika makanpun harus kupikirkan dulu
 Dan jika aku menjadi anak nelayan
 Lalu, kulihat semua hilang, setelah bangun pagi hari
 Mungkin saat itu juga ajalku kan datang (: Abu Bakar Tessar)

When I think of it
 When I gaze at the blue at the wide blue sea
 I think,
 What would it be us, human, without it?....

U projekt "Good morning sea" se do sada aktivno uključilo nekoliko škola poslavši nam svoje radove i to: **Woolwich Polytechnic School for Boys (United Kingdom);**

Nereta secondary School (Latvia); Escola secundaria dr. Bernardino Machado (Portugal); Primary school in Czestochowa (Poland); Internat Al Kausar (Indonesia); Scuola Primaria Antonio Zara (Italy), Zakladni škola Nepomuk (Czech Republic); dok je Mikes Keleman School (Romania) i škola G.D. Goenka World School (India) izrazile pristanak na suradnju u ovom projektu.

ANELOM BORČIĆ

U kojem poslu više uživate, u poslu ravnateljice ili spisateljice?

Teško pitanje. Mislim da, ako je čovjek kompletan, trebao bi se sastojati od više različitih dijelova koje treba pokušati dobro uskladiti i uživati u svim značajkama tih dijelova; znači ne samo ravnateljice, ne samo spisateljice, ne samo majke...svi ti dijelovi daju razvijenost osobnost i. Ponekad je to teško, ponekad lijepo, ali sve to zajedno čini bogatstvo življenja.

Koliko Vam je trebalo da napišete roman „Garbin, zao vjetar“?

Pisala sam ga za sebe pa mi vrijeme nije puno značilo. U početku nisam razmišljala da će to biti roman za druge. Bila su to moja razmišljanja, moje vlastite bilješke u koje sam unijela osobna iskustva i iskustva drugih i onda je to postala univerzalna priča koja je ugledala svjetlo dana. S prekidima mi je trebalo 2 godine.

Što Vas je inspiriralo za pisanje romana?

Inspirirali su me međuljudski odnosi, odnosi unutar obitelji. Ti odnosi unutar obitelji mogu biti puni ljubavi, ali mogu biti i puni mržnje, mogu postati predvorje pakla. Takvi međuljudski odnosi prisutni su svugdje.

Kako doživljavate pohvale za svoj prvijenac i nominaciju za nagradu „Kiklop“?

Čovjek zna kada je napravio nešto dobro. Tako da su meni pohvale samo potvrda da sam nešto dobro napravila i one su dobar poticaj za dalje.

Kako ste se proveli u Budimpešti na 17. Međunarodnom sajmu knjiga, gdje ste bili gošća First Novel Festa?

First Novel Fest je velika književna manifestacija koja okuplja ljude iz Europe koji su napisali prvi roman s odjekom u javnosti. To mi je bila lijepa avantura u kojoj sam izmijenila slična iskustva s ljudima iz različitih dijelova svijeta.

Uživajte u klapskoj pjesmi. Poznato je da je Vaša pjesma „Mirina“, u izvedbi klape „Šufit“, pobijedila na Festivalu klapa na Večeri novih skladbi 2008. Kako je počela Vaša suradnja s Duškom Tambačom?

Spletom okolnosti upoznala sam Duška kojemu se pjesma svidjela i tako smo zajedno ostvarili lijep uspjeh. Tu smo suradnju nastavili i dalje. Napisala sam pjesmu „Ne jub' od užonci“ koju će izvesti klapa „Neverin“ na Festivalu klapa.

Kakve knjige volite? Vaša preporuka za mlade čitatelje?

Marguerite Yourcenar: *Hadrijanovi memoari*. To je spisateljica koja piše o prošlosti sa snagom i prepoznavanjem stvari kao da se radi o sadašnjosti. Koncentracijom se može zadubiti u slojeve vremena koji su bili prije nas i doći do praćenja otkrića i događanja koja su fascinantna.

Intervju s **Jakšom Fiamengom**

DOBITNIK NAGRADE
"TIN UJEVIČ"

Zašto pjesnik i novinar?

Pjesnik jer sam to po vokaciji, a novinar zato što trebam raditi i od toga što radim zarađivati za život. Novinarstvo raspolaže činjenicama, mora biti istinito, mora poštovati novinarske postulate, a poezija je maglovita, mikrokozmos, poezijom stvarš svoj svijet s onim što vidiš oko sebe.

Kako je poezija postala dio Vašeg života?

Početak pisanja odigrao se u osnovnoj školi kada sam napisao par stihova, koje sam jednom prilikom, dok sam išao u kino, izgubio. Nastavio sam pisati tražeći te izgubljene stihove i na kraju je poezija pronašla mene. Smatram da se pjesnik postaje kada završi period puberteta u kojem svi nešto pokušavaju pisati. Kada izađete iz puberteta i nastavite pisati, onda ste na dobrom putu da postanete pjesnik.

Vaše djetinjstvo u Komizi?

Najljepše moguće. Prvo što sam vidio oko sebe bilo je more, koje je postalo važan dio mog života i poezije. More kao praelement vode, kao sastavni dio života, more koje može ponuditi niz alegorija, metafora, životnih situacija... Postoje 4 praelementa: voda, zemlja, vatra, zrak i oni čine cijelu moju poeziju. Voda u dinamičnom obliku- more, je jedan od presudnih elemenata.

Vrsta pjesama koja Vam najviše odgovara?

Pišem poeziju za djecu, za odrasle, za uglazbljivanje, za pjevanje...Ako moram izabrati, onda bi to možda bila zavičajna poezija. Međutim, bez obzira na vrstu, poezijom se uvijek nešto želi reći, ona je traganje za nedostižnim. Eterična je i ne da se uhvatiti.

Poezija je odmak od stvarnosti i ona zapravo ne daje odgovore nego postavlja pitanja. Riječ u poeziji ne objašnjava, nego razlikuje stvari. Riječ je subjekt govora. Iz riječi, jezika se govori. Teme su samo povod da se kaže nešto o sebi i onome što nas okružuje.

Naročito poseban trenutak u Vašem životu?

U životu postoji više takvih trenutaka. Mogao bih izdvojiti trenutak prve zaljubljenosti, ali i izlazak prve knjige u suradnji s Momčilom Popadićem. Knjiga se zvala *Pred obećanom zemljom*, 1966., a prvu samostalnu knjigu izdao sam 1968. *More koje jesi*.

Što bi poručili mladim ljudima koji imaju afiniteta prema pisanju?

Pišite, ali možda je važnije poručiti mladima da čitaju. Treba više poznavati relaciju pjesnik-čitatelj; pisac-čitatelj. Potrebna je veća komunikacija s domaćom književnošću da bi se mogao očuvati hrvatski jezik kojim govorimo i koji je naše bogatstvo.

LIKOVNA IZLOŽBA

Sara Škopalj 8.b

JOSIP PUPAČIĆ I JA

U sklopu Tjedna Josipa Pupačića, također je kao godinama prije, postavljena izložba likovnih radova.

Na natječaj „Josip Pupačić i ja“ za izložbu likovnih radova javilo se 17 škola iz svih krajeva Lijepe naše. Na našu adresu pristiglo je 108 radova od kojih je na izložbu postavljeno 50. Da bi doživljaj cijele izložbe, bio što potpuniji iz naše škole odabrano je za izložbu još deset radova koji su bili izvan konkurencije.

Stručno povjerenstvo za izbor radova ove godine su činili akademski slikari i nastavnici likovne kulture iz Omiša: Milena Pribičević, Vedran Urličić, Vice Tomasović i Dino Banović.

Prvo i drugo mjesto u kategoriji učenika viših razreda osnovne škole pripalo je učenicima iste škole tj. Osnovne škole «Šime Budinić» iz Zadra. Prvo mjesto pripalo je učeniku Franku Peričiću, a drugo mjesto učenici Dori Špin-

derk. Osim škole dvojici učenika je zajednička i mentorica, a radi se o nastavnici Nadi Peraić. Treće mjesto pripalo je učenici Janji Palacić iz Osnovne škole «Petar Zrinski» iz Senkoveca.

U kategoriji učenika nižih razreda osnovne škole prvo mjesto pripalo je učeniku Dariju Račkom iz Osnovne škole «Pećine» Rijeka, drugo mjesto pripalo je učeniku Marinu Kneževiću iz Osnovne škole «Starigrad» iz Starigrada, a treće mjesto učeniku Franu Grenko iz Osnovne škole «Ivan Goran Kovačić» Delnice.

Prema riječima nastavnice Nade Peraić tajna dobitnih radova njenih učenika je u tome što nisu prikazivali uobičajene motive iz morskih dubina i s morskih obala nego su personificirali more udahnivši u njega bojama ljudsku dušu. Prema riječima gospođe Nade koncept slika svojih učenika pronašla je u Pupačićevoj pjesmi «More».

Tjedan Josipa Pupačića 2010.

Napisala: Lucija Mimica 8.a

Ovogodišnji Tjedan Josipa Pupačića započeo je misom zadušnicom u njegovom rodnom Slimenu. Nakon mise položeni su vijenci, cvijeće i upaljene svijeće na zajednički grob supružnika Pupačić i njihove kćerke Rašeljke. Tradicionalno ispred Pupačićeve kuće održao se prigodni program te uručile nagrade laureatima literarnog natječaja «Josip Pupačić i ja» te u ime Narodne knjižnice Omiš dodijeljene su i dvije nagrade za najboljeg čitatelja osnovne i srednje škole. Laureati likovno-literarnog natječaja u literarnom dijelu su: Branimir Ninčević iz Osnovne škole «Galovec» Pogorica, Klara Đurinski iz Osnovne škole «Ivana Brlić Mažuranić» iz Koške te Renata Delić iz Osnovne škole Dobri iz Splita. Posebnu zahvalnicu su dobili učenici Škole u bolnici tj. Osnovne škole Izidora Kršnjavog iz Zagreba. Najbolja čitateljica u kategoriji osnovne škole je Dora Mekinjić, učenica 6.d razreda.

Kao i svake godine druženja su se nastavila na raznim lokacijama. Likovni dio likovno-literarnog natječaja održan je u Udruzi za očuvanje folklor.

LITERARNI NATJEČAJ

1. mjesto

Utihnulo je....more

Kroz strme hridi
Probijale su se zadnje zrake Sunca.
Stvorile – nespretnu igru boja
Na spokojnom moru.

Zadnji put zakliknuli galebovi
Prije nego su otišli s obzora.
Suton je izvirao narančastu rijeku
Što je tekla morem
Koje kao da je jednostavno stalo na trenutak
Kako bi dočaralo svoju ljepotu
Ruci nespretnog slikara.

Klak!
Nevidljivi kamen poremetio je do tada savršeni mir
Na spokojnom moru,
Na moru na koje je već pala noć.

Ime i prezime učenika: **Branimir Ninčević**

Naziv rada: Utihnulo je...more

Razred: VII.

Naziv škole: Osnovna škola Galovac, Područni odjel Gorica

Adresa škole: Galovac, Ulica I.175, 23222 Zemunik

Ime i prezime učitelja: Marijana Blaće

2. mjesto

UZALUD UZALUD

Uzalud godišnjica već tko zna koja,
prazne tlaplje i isčekivanja isplakane suze.
Uzaludna stolu isti stolnjak od čipke i
napukla zdjela mirisnih smokava
koje je volio jesti, zapaljevši lulu s osmjehom
kraj nje sjest.

Samo ispijena starica koja je nekada kao sirena
bila, stoji piljeći u crno more, dragog još čeka i zove.
Mjesec joj osvjetljava blijedo lice i urezane bore. Uzalud,
Uzalud draga njegovim glasom šapuće joj more...

Klara Đurinski 8. a

OŠ IVANA – BRLIĆ MAŽURANIĆ

31224 KOŠKA

MENTOR: ANĐELKA JAKOBOVIĆ

3. mjesto

MORE MORE

Evo grmi, puše i siva, sneveralo.
Užgalo se sve kolure ovega svita.
A more pari ka da ga nima,
stopilo se s nebom.

Je, mogla san pisat
o lipin plavin kolurima, o suncu, cvrčcima,
ali nisan.
Gledan s ponistre neveru,
vale ča tuču o rivu.

Stišaje, gren isekat kaić, skupit tunje,
Jerbo je vrime od arbuni.
Crveni se nebo,
zadnji vali razbiju se o sike,
vaja partit mojin plavetnilon.

Ajme, koji gušti!

Renata Delić, 7.a

OŠ DOBRI SPLIT

Mentor: Mary Brkljača

DOBRO JUTRO MORE

Pozdravljam tvoje vlasi plave
evo me napokon k tebi
čari tvoje blagoslov mi dale
i sad se čistim kraj tebe bistrino
prolila tvoje boje nikada ne bi

Pozdravljam zrcalo na licu tvome
iznad sumnji i potonuća ti si
modrina već pliva u oku mome
široko živiš i bića veseliš
ništa ispod pohvale ti nisi

Želim ti reći hvala
toliko toga si mi dao
u tebi više nisam mala
bistro more u mome srcu nemaš mjesto malo.

Hanna Poelhe, 6. razred

Violetta Radić Šulekić, prof.
Škola u bolnici
Klaićeva 16
Zagreb

NESTAŠNO MORE

Blistavo more
prska prema obali.
Izaziva zlatna
zrnca pijeska.
Morska pjena
izaziva mene.
Valom je skoknula
do moje kose
i ukrasila je.
Moja kosa
Svjetluca ...

IME I PREZIME UČENIKA: **Nensi Huzjak**
NAZIV RADA: Nestašno more
RAZRED: II.b
NAZIV ŠKOLE: OŠ „ Petar Zrinski “ Šenkovec
ADRESA: Maršala Tita 21, Šenkovec, 40 000 Čakovec
BROJ TELEFONA I FAXA ŠKOLE: 040/343 442
IME I PREZIME UČITELJA: Vesna Golub

More

Svake noći sanjan
i modru bonacu
i galeba va letu
i valova krestu.

A kad se zbudin
do poneštrice dojurin
da te opet vidin,
da te oćutin.

Lipo moje more,
modrina te poliva,
ti mi radost nosiš,
jubav si jedina!

Dora Barbalić 5.a
OŠ "Kostrena" Žuknica
Kostrena
Učitelj: Silvana Kopajtić-Zurak

VAL

I juri juri juri val
Juri brže sve brže pa najbrže
Juri val
I udri o hrid gromko

Val glasno udari u hrid
Dok galeb širi svoja krila
Te se vine visoko u zrak
Prođe iznad jarbola jedrilice

Ali val uvijek brata svog ima
I ponovno njegovo brat juri i juri
A ja sve to gledam
Na svojoj maloj hridi
U svojoj maloj vali
Sa svojim malim psom
Koji bježi laje juri
Za valovima uz obalu
Dok ga ne pomiluje kiša slanih kapi

IME I PREZIME UČENIKA: **Jonatan Brnčić Meshulam**
NAZIV RADA: Val
RAZRED: VII.
NAZIV ŠKOLE: OŠ „ Lauder- Hugo Kon “
ADRESA ŠKOLE: Ivanićgradska 41 a 10 000 Zagreb
UČITELJ: Maja Radovčić

Dobrojutro more

More, more, modro more,
budi dobro svom ribaru
dok na brodu čeka zore
i dok krpi mrežu staru.

Ljubav svoju njemu pruži
dok te vjetri iz sna bude,
dok nad njim galeb kruži,
ti pomiluj svoje ljude.

More, more, modro more,
u krilo me toplo primi
i pokaži zlatne dvore
gdje se ribe kriju zimi.

Hrvoje Buljan, 8.b
OŠ "Plokite"

BITKA

Naborane hridi
pomno čekaju prvi potez;
morski val, oluju.

Komešanje
morske površine
i tajne šutljivih stijena:
more
vrpolji se, nemirno,
raste,
uzdiže, zastrašuje
I hrli, silno,
razjareno, divlje
na stoljetne hridi, strpljive, ponosne.

Gromki prasak
nošen vjetrom
svježine i soli.
Pjena koja se ljeska
razlijeva
harmoniju života.

IME I PREZIME UČENIKA: **Martina Ružić**
NAZIV RADA: Bitka
RAZRED: VII.b
NAZIV ŠKOLE: OŠ „ Kostrna “
IME I PREZIME UČITELJA: Ina Randić Đorđević

ŽIVOT

Ljeska se, smije
udara o hridi.
Dječak zagledan
u modre daljine.

Brodice hrle
razjarenim valovima
Dječak čeka
na kamenoj rivi.

Pučina mrka
tek bljesak u daljini.
Suza je skliznula
za nestalim ocem.

IME I PREZIME UČENIKA: **Ivana Perušić**
NAZIV RADA: Život
RAZRED: VII.b
NAZIV ŠKOLE: OŠ „ Kostrna “
UČITELJ: Ina Randić Đorđević

More

Ono prostranstvo ribljeg raja,
bisernih školjki, zanosnih koralja.
Zrcalo je modrog nebeskog svoda,
riznica tajni potopljenog broad.
Sunce po njemu ljeska, slika, šara,
boje mu nudi, s njim razgovara.
More pjesme titrava sklada.
Galzbu ljubavi I mira širi.
Oštrim se vjetrom poigrava.
Bura mu snagu isprobava.
Ono se ljuti, bjesni, pjeni....
Udara od stijene I obale snene.
Smiri se, a onda iznenada prene.
Svjetove spaja, nudi otkrića
skrivajući ljepotu tajnovitog bića.

Gabrijela Vrbijanin 7.b
Osnovna škola Otok
Zagreb
Mentor: Jelena Bunijevac-Matičić, prof.

Ekскурzija 2009./10.

7.a,7.b,7.c,7.d,7.e i 7.k

1. dan

(28. ožujka 2010.)

Uz pjesmu i smijeh krenuli smo na putovanje koje čekamo od 5. razreda. Oko podneva smo ručali u Ogulinu gdje smo se i odmorili. Nastavili smo put do Bizovca. U autobusu je vladala euforija i uzbuđenje. Ugledavši u daljini hotel, htjeli smo iskočiti kroz prozor. Nestrpljivo smo ustali i zgrabili svoje torbe i ključeve od soba. Dobili smo upute gdje ćemo se smjestiti. Raspakirali smo se i krenuli u razgledavanje ostalih soba. Neke učenike su dočekale i nepoželjne životinje, uglavnom insekti. Brzinski smo večerali i uputili se na bazene. Put do Aquapolis-a bio je kompliciran unatoč brojnim putokazima, ali smo se nekako snašli. Sprijateljili smo se i s Korčulanima koji su također bili na ekskurziji. S bazena smo se vratili jako kasno, no ne dovoljno kasno da bismo išli spavati. Ostatak večeri prošao je u zezanciji. Učitelji su nas uspjeli stjerati u krevete tek u ranim jutarnjim satima.

OSMAŠI

2. dan

(29. ožujka 2010.)

Rano ustajanje teško nam je palo, zbog neprospavane noći. Doručkovali smo, sjeli u autobuse i pravac Osijek. Atmosfera je bila uspavana. Tu nas je dočekao vodič Mislav, tipični Slavonac, nizak i miran. Proveo nas je pokraj Drave, pokazao nam osječke mostove i zidine. Ispričao nam je legende. Saznali smo da je sv. Ivan Nepomuk također zaštitnik Osijeka. Zatim smo išli u Kopački rit gdje smo gledali multimedijalni film o parku prirode. Kasnije smo ručali u Eko-selu. Tamo je izbila svađa između A.Š. i D.Đ. Došavši u hotel, neki su učenici zbog toga bili pozvani na razgovor, a ostali su mogli na bazene. Poslije večere išli smo u DISKO.

3. dan

(30. ožujka 2010.)

Ujutro smo išli u Đakovo vidjeti katedralu i ergelu. Zatim smo krenuli prema Vukovaru, gradu heroju. Stigli u smo bolnicu gdje su nas zatekli stravični prizori. Posjetili smo spomenikom Ovčaru i memorijalno groblje. Prošli smo pokraj dvorca Eltz ulicom koju zovu „GROBLJE TENKOVA“ i pokraj mnogih izrešetanih kuća. U hotelu smo se okupali posljednji put na bazenima. Ostatak večeri je bio kao i svaki drugi-NEZABORAVAN.

4. dan

(31. ožujka 2010.)

Probudili smo se, doručkovali i krenuli prema jugu. U Našicama smo stali na ručak, te smo nakon ručka posjetili dvorac obitelji Pejačević i zoološki vrt obitelji Bizik. Nastavili smo put prema Omišu. U autobusu smo se prisjećali najdražih trenutaka naše ekskurzije. U kasnim noćnim satima došli smo kući uz stihove pjesme : „ NE ČEMO NOČAS DOMA ...“

Kažu da sve što je lijepo kratko traje. Tako je bilo i s našom ekskurzijom.

Doživljaji :

Ana : „ Najviše su mi se svidjela večernja druženja i okupljanja.“

Toni : „ Bilo je nezaboravno, jedino što smo svaki dan jeli istu hranu!

Mirna : „ Istina je kad kažu da je ekskurzija najljepši doživljaj u osnovnoj školi !“

Marija : „ Drago mi je što sam se zblížila s ostalim sedmašima .“

-Dina : “ Ekskurzija je bila predivna, veoma poučna i što je najvažnije jako zabavna. Uz razgledavanje gradova najviše su nas veselile večernje aktivnosti i druženja unutar hotela. Da mogu nešto u životu ponoviti, to bi sigurno bila ekskurzija bez ikakvih promjena.“

Napisale: Josipa Vulić i Rita Nikšić 7.D

EKSKURZIJA ČETVRTIH RAZREDA

N.P. PLITVICE-ZAGREB-HRVATSKO ZAGORJE-LIKA

1.DAN: ŠKOLA-N.P.PLITVIČKA JEZERA-ZAGREB

Krenuli smo iz Omiša u sedam sati ujutro. Naši učenici su početnih sati ekskurzijskog putovanja bili još uvijek uspavani, no to je i nama dobro došlo da zabava ne bi krenula od ranog jutra. Tko bi izdržao do navečer?! Naše prvo stajanje i obilazak bio je Nacionalni park Plitvička jezera. Učenici su bili zadivljeni ljepotom Plitvica, a i nama učiteljicama je iznova zastao dah zbog ljepote prizora. Vozili smo se vlakom i elektrobrodom po jezeru Kozjak. Oko osamnaest sati smo stigli u Zagreb, smjestili se u hotel i večerali. Djeca su imala organiziranu diskovečer. Sve je proteklo u najboljem redu.

2.DAN: ZAGREB

Nakon doručka išli smo u cjelodnevni posjet gradu Zagrebu. Obišli smo Tehnički muzej, zagrebačku katedralu, crkvu sv. Marka na Kaptolu, Gornji grad, Kamenita vrata....Ručali smo u restoranu. Popodne smo posjetili Zoološki vrt Grada Zagreba, igrali se na igralištu pored umjetnog jezera Bundek. U večernjim satima vratili smo se u hotel na večeru i organiziranu zabavu za naše učenike.

3.DAN: TRAKOŠĆAN- KRAPINA

Nakon doručka išli smo u posjet gradu Krapini. Obišli smo Muzej evolucije i nalazište pračovjeka Hušnjakovo. Nakon ručka obišli smo Trakošćan, dvorac obitelji Drašković. Navečer smo imali organiziranu diskovečer za djecu.

4.DAN: SMILJAN (GOSPIĆ) -ZADAR-OMIŠ

Nakon doručka napustili smo hotel. Išli smo u posjet memorijalnom centru „Nikola Tesla“ u Smiljanu. Nakon ručka u gospićkom restoranu uputili smo se autocestom Dalmatina do grada Zadra. Razgledali smo Zadar. Šetali smo Kalelargom i rivom te uživali na popularnim morskim orguljama. Djeci se posebno svidjela futuristička instalacija *Pozdrav suncu*. U večernjim satima smo sretno stigli kući.

Napisala: Anita Vukasović

Neki od naših učenika živjeli su u Australiji, Velikoj Britaniji i drugim zemljama. Evo, što njihove mame pripremaju kao tradicionalne kolače tih krajeva:

CHOCOLATE BROWNIES

SASTOJCI:

200 g margarina
200 g čokolade za kuhanje
350 g mekanog smeđeg šećera
4 tučena jaja
1 žličica vanilije
200 g brašna + prašak za pecivo
prstohvat soli
100 g nasjeckanih oraha / lješnjaka

PRIPREMA:

Ugrijte pećnicu do 180°C. Namastite lim. Rastopite margarin i čokoladu u toploj vodi. Rastopljeno uklonite s vatre. Odvojeno lagano miješajte šećer, dodajte jaja i vanilijin šećer. Pomiješajte brašno, sol i orahe. Cijelu smjesu izlijte na lim i pecite 35 do 40 minuta dok vrh ne bude hrskav, a unutrašnjost mekana. Ostavite da se ohladi prije nego izrežete.

RECEPTI

TRADICIONALNA „PAVLOVA“

SASTOJCI:

4-6 bjelanjaka
malo soli
230 g šećera
položičice vanilijine arome
2 žličice gustina
UKRASI: slatko vrhnje i voće po želji

PRIPREMA:

Pripremite peć na 200°C. Namastite posudu i pokrijte ju papirom za pečenje. Istucite bjeljanke (dodavajući malo soli) dok se bjeljanjci ne stvrdu. Nastaviti miješati dodavajući polako šećer, ocat i vaniliju, dok se sve ukupno ne stvrдне. Onda polagano pomiješati gustin. Namjestite u obliku kruga i udubite sredinu. Električni štednjak namjestite na 130°C i pecite oko 90 minuta. Plinski štednjak namjestite na 200°C, pecite 10 minuta, pa onda smanjite na 130°C i pecite 60 minuta.
NE OTVARAJ PEĆ DOK SE KOLAČ PEČE!!!
Kada je kolač gotov, ugastite štednjak i ostavite „Pavlova“ u štednjaku da se ohladi. Na kraju prelijte cijeli kolač slatkim vrhnjem i dodajte voće po želji. Uživajte!
Pozdrav iz Australije!

Mitchell Đula i njegova mama

SCOTTISH SHORTBREAD

SASTOJCI:

250 g brašna
75 g šećera
175 g maslaca

PRIPREMA:

Ugrijte pećnicu do 160°C. Lim za pečenje pospite brašnom. Pomiješajte brašno i šećer u zdjeli, te naribajte maslac. Dobro mješajte dok ne dobijete gustu smjesu. Izlijte u pravokutne oblike i ukasite vrh uz pomoć vilice. Pecite otprilike 20 – 25 min dok ne postanu blijedo zlatni. Dobar tek iz Škotske!

Olivia Tomasović

ŠKOLSKA (MEĐURAZREDNA) NATJECANJA

Nogomet – Prvenstvo škole za 5. i 6. razrede

1. mjesto	6.b razred
2. mjesto	6.d razred
3. mjesto	5.e razred

Ekipa pobjednika **6.B** : Josip Jurčević, Josip Kolobarić, Sjepan Jerković, Ivan Mandić, Marijan Imeri, Ante Imeri, Mateo Jurčević, Jure Gašpar, Duje Škarica, Karlo Banović, Eduard Marušić, David Marjanović.

Nogomet – Prvenstvo škole za 7. i 8. razrede

1. mjesto	8.d
2. mjesto	7.a
3. mjesto	8.e

Ekipa pobjednika **8.D** : Miro Burić, Petar Ljubičić, Stipe Žuljević Pandžić, Stipe Neveščanin, Milan Kovačić, Jure Balić, Darko Travančić, Mirko Tavrić

Nogomet «Božićni turnir šestaša»

1. mjesto	6.b
2. mjesto	6.d
3. mjesto	6.e

Ekipa pobjednika **6.B** : Duje Škarica, Josip Kolobarić, Mateo Jurčević, David Marjanović, Marijan Imeri, Josip Jurčević, Marino Tomaš, Ivan Mandić, Jure Gašpar, Eduard Marušić, Ante Imeri, Mladen Marunčić.

Nogomet «Božićni turnir osmaša»

1. mjesto	8.b
2. mjesto	8.d
3. mjesto	8.e

Ekipa pobjednika **8.B** : Antonio Pupačić, Boško Mimica, Stipe Perković, Ervin Islamović, Luka Kovačić, Marino Kovačić, Ante Bagarić, Filip Mimica, Tereza Jerić,

Prvenstvo škole u šahu za 1. – 4. razrede

MUŠKI	ŽENSKE
1. mjesto Marin Ribičić	1. mjesto Kekez
2. mjesto Marko Bosiljevac	2. mjesto Štrngar
2. mjesto Stipe Rodić	3. mjesto Čaljkušić
3. mjesto Bruno Reljanović	

Prvenstvo škole u šahu za 5. – 8. razrede

MUŠKI	ŽENSKE
1. mjesto Marko Smoljanović	1. mjesto Martina Pezo
2. mjesto Marko Kalajžić	2. mjesto Lucija Kalajžić
3. mjesto Ante Šodan	3. mjesto Edita Beović

Prvenstvo škole u skijanju

Na **1. prvenstvu škole u skijanju** na Kupresu 25. 2. 2010. sudjelovali su: Matej Krivić, Karlo Kos, Mirko Škarica, Karlo Letica, Andrija Želalić, Josip Krivić, Ante Bagarić, Dora Mekinić, Sara Škobalj i Martina Pezo.

MEĐUŠKOLSKA NATJECANJA

Međuškolsko prvenstvo u KROSU

1. mjesto	Marija Milavić	5. razredi
1. mjesto	Danijela Marasović	6. razredi
1. mjesto	Ivona Kuvačić	8. razredi
1. mjesto	Ante Vrljičak	5. razredi M
2. mjesto	Jerko Antičević	5. razredi M
2. mjesto	Duje Bilić	7. razredi M
3. mjesto	Anđela Utrobičić	6. razredi
3. mjesto	Martina Pezo	7. razredi
3. mjesto	Miro Burić	8. razredi M

ZONSKA NATJECANJA

1. Prvenstvo 3. regije (Omiš, Imotski, Makarska, Vrgorac) u rukometu

Ekipa naše škole osvojila 1. mjesto i plasirala se na županijsko natjecanje.

Sastav ekipe poslije (Županijsko)

2. Prvenstvo 3. regije (Omiš, Imotski, Makarska, Vrgorac) u nogometu

Ekipa naše škole osvojila 2. mjesto

3. Prvenstvo 3. regije (Omiš, Imotski, Makarska, Vrgorac) u košarki (Ž)

Ekipa naše škole osvojila 1. mjesto i plasirala se na Županijsko natjecanje

4. Prvenstvo 3. regije (Omiš, Imotski, Makarska, Vrgorac) u košarki (M)

Ekipa naše škole osvojila 3. mjesto.

Sastav ekipe : Mate Kalajžić, Josip Matijević, Ivan Juranović, Roko Šarac, Ante Šodan, Paško Samodol, Ante Žižić, Mario Jerić, Josip Jurčević, Sipe Žuljević Pandžić, Bože Bačak, Ante Bagarić, Luka Kovačić, Petar Ljubičić.

ŽUPANIJSKA NATJECANJA :

1. Županijsko prvenstvo košarka (Ž)

Na županijskom prvenstvu ženska košarkaška ekipa naše škole osvojila 2. mjesto.

Sastav ekipe : Martina Pezo, Nera Bilić, Dona Kovač, Tina Božan, Valentina Pušić, Ana Bulat, Josipa Vlahov, Nina Ivančević, Lea Tokić, Katarina Raboteg, Ivona Kuzmanić, Bruna Milina.

2. Županijsko prvenstvo u šahu (M i Ž)

Na Županijskom prvenstvu u šahu naše ekipe osvojile 2. mjesto.

Sastav ekipa:

MUŠKI: Smoljanović Petar, Kalajžić Marko, Marušić Ante, Šodan Ante

ŽENSKE: Kalajžić Lucija, Križanac Josipa, Šafie Daria, Pezo Martina

3. Županijsko prvenstvo u rukometu

Na prvenstvu naša reprezentacija osvojila 2. mjesto.

Sastav ekipe: Filip Vojnović, Boško Mimica, Marino Kovačić, Marko Maleničić, Zoran Bauk, Bono Ercegović, Branimir Šiško, Neno Bakota, Karlo Bakota, Emanuel Kožul, Karlo Generalić, Jure Stanić, Šimun Špegar

Pismo mojoj ljubavi

Ponekad me preuzme tišina, nijemi krik tvoje duše.

Ponekad me misli lome, tuga tvog pogleda preselila se u moje srce, boji te se. Tvoj glas i tvoj smijeh, tvoje ruke i koraci, opet su te izdali... Glas hladan, isprekidan... prsti stisnuti, a drhte, koraci neskladni, a odlaze, odlaze...

Jednom kad te tvoja duša prisili na pomirenje sa svojom savjesti, nemoj me mrziti.

Kad ti srce postavi pitanja na koja ne budeš imao odgovor, nemoj me mrziti.

Nemoj razbijati ogledalo kada shvatiš da te tvoje lice podrugljivo promatra.

Nemoj prekidati san kada ti podari lijepe uspomene.

Kada navale sjećanja da podignu srušene mostove tvoje prošlosti, molim te, ne uzmaći.

Kad umor stigne u posjet tvojoj samoći, i isplete tugom tvoje ruke, molim te, ne zatvaraj oči.

Kad tišina zapara tvoje nebo, moje misli sačuvat će te od tvojih strahova.

Nećeš vidjeti moje lice, niti čuti moj glas, a znat ćeš da sam tu.

Možeš bježati,
možeš me kleti,
možeš živjeti i činiti što hoćeš,
možeš se i ne pomaknuti,
možeš sve,
možeš me voljeti na svoj način (baš onako kako volim),
možeš me htjeti,
možeš ispravno ili krivo misliti,
možeš zanemariti svoje osjećaje (i upravo to činiš).

Kad dođeš, skini tu masku ravnodušnosti, jer znamo i ti i ja da je istrošena, i da te već odavno izdala.

Molim te, budi ono što jesi!

(Ovo pismo napisala je mlađa maloljetnica u prosincu, sa subote na nedjelju. Napisano je njenoj ljubavi, a upućeno je svima.)

BOŽIĆNA PRIČA

Gledam blještave izloge, okićen grad, tisuće svjećica plamte na jelama. Vide li ljudi pravo svjetlo Božića?!

Dok sam bio mlađi, Božić je za mene bio okićen bor, Isus u jaslicama i maleni paketić ispod bora. Stalno sam vadio malog Isusa iz jaslica i pokrivač ga svojom dekom misleći da mu je hladno. Mama mi je uzalud objašnjavala da je sam Isus toplina i ljubav. Pitao sam je zašto su ispod našeg bora darovi uvijek maleni, a kod mojih prijatelja prepuno je šarenih paketa. Zagrlila me je i rekla da Božić nisu šareni darovi i raskoš, već ljubav i darivanje od srca. Nisam ju baš razumio, ali prije tri godine shvatio sam mnogo toga.

Danima su trajale pripreme za Božić. Očistili smo dvorište i cvijetnjak, pokupili sve do zadnjeg listića. Na maslinu pred kućom stavili smo svjećice. Naš dom uvijek miriše čistoćom, a tih dana širi se miris medenjaka, cimeta i ruma. Na stolu gore svijeće u adventskom vijencu. U staklenim zdjela i na ormaru žute se velike, mirisne dunje. Na Badnjak smo svi zajedno u miru. Kuha se bakalar. Toplo je. Kićenje bora poseban je doživljaj, sve se šareni od boja i svjećica. To radimo svi zajedno. S posebnom pažnjom uređujemo ja-

slice. Stavimo ih na mirisnu slamu. Nad njima svijetli Betlehemska zvijezda. Okolo poslažemo vlažnu mahovinu i izraslu pšenicu. Na kraju stavljamo malog Isusa u jaslice. Ta Sveta noć bila je kao i one prije. Mislio sam da ćemo ostati doma dok ne odemo na polnoćku.

Mama je rekla da idemo vidjeti Petra u bolnicu. Upoznala ga je četiri tjedna prije dok je bila Gabrijelu u posjeti. Došli smo u bolnicu. Ležao je poluzatvorenih očiju, ali kako se samo nasmijao, kao da je prepoznao mamu. Gledao sam u njegove velike, tužne, plave oči. Petar je siročče, nema nikoga svog, samo dobre ljude i nadu koju donosi ono malo dijete u jaslicama. Nisam razumio ni riječ dok je razgovarao s mamom. Nikad neću zaboraviti kako ju je gledao. Desnom ručicom čvrsto je prigrlio plavu piđzamu koju smo mu donijeli, a lijevom je čvrsto stiskao maminu ruku.

Taj dječak bio je moje prvo svjetlo Božića. Shvatio sam koliko puno imam: ljubav, dom, brata, mamu, tatu, djedove, baku, prijatelje, sigurnost, mir i bezbrižnost.

Svima iskreno želim da ugledaju pravu svjetlost Božića!

Nikola Balić Kosor 6.r.

Pogled na suvremeni Božić

Božić je jedan od najvećih kršćanskih blagdana. Na taj dan kršćani slave rođendan Isusa Krista. Biblija nam govori kako je Josip sa svojom ženom Marijom koja je bila u blaženom stanju krenuo u grad Betlehem. U Betlehemu je bio popis stanovništva za sve potomke Davidove loze. Međutim, došlo je vrijeme da Marija rodi. U cijeloj zbrci nije bilo nijednog konačista za trudnicu i njenog muža. Jedna dobra duša ponudila im je staju u kojoj se kralj nebeski i rodio. Time je Bog pokazao ljudima da je došao na ovaj svijet za nas i da nije sramota živjeti i među životinjama.

Mi nikako ne razumijemo tu poruku ni općenito poruku Božića. Danas i ateisti slave Božić na način koji i kršćane, katolike hvata. Najvažnije je tko će više potrošiti, tko će dignuti kredit za Božić. Svi smo svjesni potrošačkog mentaliteta u svijetu, ali nitko se nije spreman odreći svih blagodati koje on predstavlja. Nije važno što u vrijeme darivanja to darivanje postaje izgovor za luđačko "peglanje" kartica. I sama za Božić tražim poklone koji nemaju veze sa zdravim razumom. U vrijeme Došašća kada bismo svi zajedno trebali u miru iščekivati dolazak Spasitelja našeg Isusa Krista, mi čekamo poklone ispod božićnog drvca. U mojoj obitelji nikad nismo govorili o takozvanom Djedu Božićnjaku. Ma, tko je zapravo taj lik? Neka nova "Mala sirena" ili Robin Hood? Meni su uvijek govorili (mada ja u to nisam vjerovala) da mali Isus donosi darove. Darovi su simbol koji potječe također iz Svetog pisma ~ Biblije. Biblijski pisci nam govore o tri kralja: Baltazaru, Melkioru i Gašparu koji su vođeni zvijezdom repaticom donijeli novorođenom kralju darove: zlato (kao kralju), smirnu (kao čovjeku) i tamjan (kao Bogu). Mi danas preferiramo zlato. Nešto zlatno da bliješti, da je zapakirano u najljepše papire i da ima veliku mašnu. Ljudi moji jesmo li se mi kao Božja djeca sveli samo na lijepo zamotana ništavna bića? Izvana bliještimo, sebi smo važni, tko nam što može, a iznutra truli, nikakvi, ne znamo kako živjeti s tom crnom prazninom koja se svakim danom čini sve crnja. Mi ne znamo svoje srce napuniti radošću, veseljem i toplinom. Jaslice za novorođenčce trebaju biti tople i meke. Mi ne razumijemo da su jaslice zapravo naša srca. Mi zapravo novorođeno dijete stavljamo u mračnu sobu, u bezdan...

Jaslice se po tradiciji stavljaju ispod božićnog drvca. Božićno drvce vuče svoje korijene još od davnina. Smatra se da simbolizira Sveto Trojstvo zbog svog trokutastog izgleda. Nama su borovi najljepši kada su svježe ubrani, ne zamaramo se ekološkom problematikom. Bog nam nije rekao da okitimo borove u svim bojama. Bog, Isus uči nas poniznosti. Iako se on ponizio rođenjem u štalicu, pranjem nogu apostolima i umiranjem na križu kao najveća žrtva za otkupljenja grijeha svih ljudi mi iz toga nismo naučili ništa.

Božić- pusta skupljanja materijalnih dobara, odjeće, obuće, novca, hrane i čega sve ne. Čim prođe Nova godina svi se vraćamo natrag u kolotečinu. Onu istu kolotečinu koja je crna i glibava kao duše ljudi. Na potrebite se zaboravlja. Ljudi guraju svoje kredite i dugove, a i kilograme koji su se nakupili tijekom sezone tovljenja. Izgubio se duh Božića, ljudi zaboravljaju. Zaboravljaju ne samo Božić, već i sebe. Ljudi čista srca jako je malo, ugrožena su vrsta. Ne bi željela biti prosta, ali naš narod kaže: "Budi dobar pojed i izmet". S tim želim reći da sam svjesna da su na cijeni prijevera, laži i krađa. U neku tvrtku će

Svi smo mi različiti

Bilo je to prije pet ili šest godina. Mama i ja šetale smo se velikim šetalištem koje je ujedno bilo i naša ulica. "Odvalile" smo dobar dio puta do trgovine i već bile na pola puta prema kući. U vrevi mnoštva turista koji su promatrali stabla, starija od dvjesto godina, primijetila sam djevojku kako nesigurno, besciljno korača lupkajući bijelim štapom ispred sebe. Radoznalo upitah mamu:

- „Mama, zašto ona teta nosi sunčane naočale, a nema sunca?!“

- „Zato jer je slijepa“ , odgovori mi mama rastreseno.

Iako sam znala što znači biti slijep, mojim pitanjima nije bilo kraja. Bila sam nepristojna. Htjela sam djevojci mahnuti ispred nosa da se uvjerim da ona stvarno ne vidi. Ubrzo se ona okrenula. Vidjela sam da je jako lijepa. Sažalila sam se nad njom jer sam mislila da nikad nije vidjela svoje lijepo lice. Slijepa djevojka nam se obratila:

- „Oprostite, vi ste odavde pa se pitam, biste li mi mogli pokazati smjer?“

Dugo sam vremena pitala kako je znala da mi tu živimo. Još kao mala voljela sam izmišljati svakakve teorije, mada mi do dana današnjeg nije potpuno jasan način na koji slijepi doživljavaju osobe ako ih ne vide.

- „Nema problema.“, odgovorila joj je mama.

Dok smo je doveli do broja 40, ispriopovijedala nam je svoju životnu priču. Rekla nam je da studira na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu. Na rastanku, umjesto pozdrava od vratila je:- „A što nedostaje slijepom matematičaru?! To je moj san i ništa me ne može odvratiti od studija!“ Namsmijale smo se i razišle.

Od toga dana vjerujem da svi ljudi koji izgube vid žive „punim plućima“, a umjesto očima gledaju srcem!

Daria Šafie 6.r.

te najbrže primiti ako znaš mazati oči narodu i sebi. Druga narodna kaže: "Ako dovoljno puta ponoviš laž ona za tebe postaje istina". Zaključujem da su naši stari bili pametni ljudi. U njihovo doba božićna poslastica su bili uštipci s grožđicama, ako si bio dovoljno bogat da ih imaš. Danas, ako nema deset vrsta kolače, kuku nama. Nema se, recesija! Nije ova recesija ništa, kakve su recesije bile prije manje od sto godina. Ljudi su umirali, a mi danas imamo recesiju jer na stolu nisu purica i paštica, nego samo paštica.

Ako se svi zajedno okrenemo oko sebe, vidjet ćemo da nismo puno napredovali od Isusovih suvremenika. Nova era počinje s Isusom. Mi brojimo godine od njegova rođenja, ali za nas nova era u kojoj kada se iskreno kajemo možemo dobiti oprost, ne znači novu šansu za bolji život. Nova era nama predstavlja priliku za još veća nedjela. Ljudski je grijehiti, a božanski praštati. Oprostiti nekome znači nadići svoje strahove i mržnju. Oprostiti je teško, ali kada oprostimo uistinu možemo dočekati Krista na pravi način. Za to imamo vrijeme Došašća. Četiri tjedna koja moramo iskoristiti baš za praštanje i mirjenje. Kada idemo na zornice u ranim jutarnjim satima odričemo se sna i svojevršno se žrtvujemo.

Mislim da bi se svi zajedno trebali zapitati zašto nam svo to blještavilo i lažno bogatstvo treba. Pa nije valjda da u nama nema ljubavi koja je zapravo najveće i najvrjednije bogatstvo?

Ivana Gašpar 8.b

NATJECANJA U ŠKOLSKOJ GODINI 2009./2010.

Tijekom siječnja i veljače organizirana su sljedeća školska natjecanja: LIDRANO, hrvatskog jezika, engleskog jezika, njemačkog jezika, matematike, biologije, fizike, kemije, geografije, povijesti, vjeronauka, eko-kviz i likovna kultura, ukupno 13 školskih natjecanja.

ŽUPANIJSKA NATJECANJA

EKO-KVIZ – 1. **Marina Banović, V. c;** 2. **Donald Okmažić, VI. c;** 3. **Bruno Raljević, VII.c;** 4. **Judita Antišić, VIII. c.** Mentorica: Branka Bečić

LIDRANO- **Literarni radovi: Antea Biskupović, 8.a,** **PISMO MOJOJ LJUBAVI.** Mentor: Daniela Crnković. **Sanja Bučo, 8. c,** SVI-JET OKO NAS. Mentor: M.Čurlin

Novinarski radovi: Ivana Gašpar, 8. b, **POPGLED NA SUVREMENI BOŽIĆ.** Mentor: D. Crnković. **Ivana Gašpar, 8. b,** **ISJEČCI IZ DVO-STRUKOG DNEVNIKA.** Mentor: Daniela Crnković. **Sunčica Šarac, 6. d** , **JA IMAM SVOJA PRAVA.** Mentor: Maja Čurlin

Dramsko-scenski izraz: Petra Tafra, 8. a, **San u snu** (E. A Poe). Mentor: Ružica Popovac. **Zlata Terzić, 8. a,** **Tri moja brata** (J. Pupačić). Mentor: Ružica Popovac. **Sandra Ramljak, 6.d,** **Tvoja duša štiti i govori.** Mentor: Maja Čurlin

MATEMATIKA:

Emma Hodžić, IV.c, 2. mjesto

Gordana Jerić, IV. c

Tin Tičinović, IV. c.

Mentorica: Anita Mimica

Ivan Jerčić, VI. e, **1. mjesto,** mentorica Božena Kovačić

Matej Čović, V. a, mentorica Matilda Pupačić

Josip Jerolim Banović V. f., mentor: Milivoj Raljević

Jure Stanić, VII. a, mentorica Matilda Pupačić

POVIJEST – **Marino Kovačić i Luka Kovačić, VIII.b.** Mentor: Nenad Brzović

BIOLOGIJA – **Marija Kovačić 8.c, 1. mjesto,** **Tomislav Kuzmanić, VII.d, 2. mjesto,** **Ana Ružica Bajan, VII. e.** Mentorica: Ivana Zemunik

GEOGRAFIJA – **Josip Jerolim Banović, V. f, Nikolina Farić, VIII.e, Ivan Jerčić, VI.e.** Mentorica: Helanda Čović

FIZIKA – **Branka Kuzmanić, VIII.d – 3. mjesto,** **Marija Kovačić, VIII.c,** **Marija Rubić, VIII. e.** Mentor: Veljko Ora

CRVENI KRIŽ – **Bruna Raljević, 8.d,** **Leonora Škarica, 8.e,** **Nikolina Farić, 8.e** **Branka Kuzmanić, 8. d,** **Tereza Jerić, 8.d,** **Petra Livaja, 8. e,** **1.mjesto.** Mentorica: Helanda Čović

VJERONAUK – **Zrinka Šušić, 6.k,** **Kar-men Šušić, 6.k,** **Ana Cota, 6. k,** **Katarina Mladin, 6. e.** Mentorica: Ružica Matijević

LIKOVNA KULTURA – **Anica Topić, 5. k,** **Jelena Topić, 5. k,** **Sunčica Šarac, 6.e,** **Edita Beović, 6.e,** **Daria Šafie, 6. e,** **Josipa Vulić, 7.d,** **Silvio Bilić 5. k.** Mentorica: Aleksandra Radunić

UČENIČKE ZADRUGE – **Ivana Gašpar, 8 b,** **Vedran Sovulj, 8. k,** **Mia Topić, 8. k.** Mentorice: Ivana Zemunik i Marita Maleš

ŠAH

DJEČACI- 1. Marko Kalajžić 7.e ,2. Ante Marušić 7.e.3. Petar Smoljanović 5. f, mentor - Stjepan Kuvčić

DJEVIJČICE- 1. Lucija Kalajžić 8.a, 2. Josipa Križanac 8.a, 3. Martina Pezo 7.b, 4. Daria Šafie 6. e. mentorica – Tončica Mratović

KOŠARKA -

DJEVOJČICE -1. Ivona Kuzmanić 8.c, 2. Valentina Pušić 7. a, 3. Dona Kovač 7.b ,4. Josipa Vlahov 7.b, 5. Nina Ivančević 6.e ,6. Ana Bulat 5. e, 7. Bruna Milina 5. e, 8. Lea Tokić 4.c, 9. Martina Pezo 7.b ,mentor – Tončica Mratović

REGIONALNA NATJECANJA

MATEMATIKA –

Emma Hodžić, IV. c, 1. mjesto, mentorica Gordana Jerić

Tin Tičinović, IV. d, mentorica Anita Mimica

Ivan Jerčić, V.e, mentorica Božena Kovačić

DRŽAVNA NATJECANJA

FIZIKA

Branka Kuzmanić, 8. d, 2 mjesto, mentor Veljko Ora

Dječja klapa „BEPO“ – osvojili 2. mjesto

Julija Božan 5.a , Tea Belošević 6.a, Jelena Juričević 6.c , Josipa Lelas 5.a, Iva Jurko 6.c, Kate Tafra 6.c, Dora Tkalec 5.a, Sara-Ana Lučin-Stanić 5.c, Josipa Tomaš 4. c, Ivan Erceg 5. a, Ante Tadić 5.f , Mario Mimica 5. a, voditeljica Marija Didović

LIKOVNI

Silvijo Bilić 5. k, Sunčica Šarac 6.d

Mentorica Aleksandra Radunić

CRVENI KRIŽ

Bruna Raljević 8. d, 4. Branka Kuzmanić 8. d, Leonora Škarica 8. e 5. Tereza Jerić 8. d, Nikolina Farić 8. e, 6. Petra Livaja 8. e

Mentorica Helanda Čović

UČENIČKE ZADRUGE

1. Anita Jurić-Arambašić 8. d, 2. Tina Kujundžić 8.d - Mentorica Ivana Zemunik

ROLANJE

LEONA KUVAČIĆ 6. d, EDITA BEOVIĆ 6.e

LORIS ŠPEGAR 6. e , 2. mjesto

IRA TAFRA 4.e , 3. mjesto

ANTEA SIMUNIĆ 3. c

JONA SIMUNIĆ, 3.c, 3. mjesto

mentor Stjepan Kuvčić

Učenici svih osam godina odlični:

8. a

Zlata Terzić

Toni Vukušić

Petra Tafra

8. b

1. Ivana Gašpar

2. Luka Kovačić

3. Marino Kovačić

4. Antonija Marušić

5. Filip Mimica

6. Antonio Pupačić

7. Sara Škobalj

8. c

1. Judita Antišić

2. Petra Brstilo

3. Sanja Bučo

4. Mateo Galić

5. Marija Kovačić

6. Ivaka Marušić

8. d

1. Bruna Raljević

2. Tereza Jerić

3. Stipe Neveščanin

4. Branka Kuzmanić

8. e

1. Nikolina Farić

2. Petra Livaja

3. Leonora Škarica

4. Ivona Marjanović

5. Marija Rubić

6. Anđela Šarac

7. Emma Čataković

8. Kuč

1. Ante Sovulj

2. Petra Sovulj

3. Vedran Sovulj

4. Frane Tafra

5. Mia Topić

6. Ante Vukasović

U Omišu, 10. rujna 2010.g.

Sve klape sudionice Festivala dječjih klapa Zadar 2010., održanog u petak navečer 28. svibnja u dvorištu Gradske knjižnice, i pobjednice su toga natjecanja, a najviše bodova prikupila je Mrkinta iz Vele Luke. Zlato je uz nju dobilo još osam, srebro tri, a broncu dvije klape. Zlatnom se ponovno pokazala i ideja Knjižnice da, nakon tri smotre, pokrene Festival dječjih klapa koji je u svom drugom izdanju okupio 14 takvih pjevačkih skupina. Nastupile su Adriana iz Zagreba, Bepo iz Omiša, Grdelin iz Segeta Donjeg, Kolibrići iz Zadra, Krešimir iz Šibenika, Krijesnice iz Hreljina, Luč i Matejuška iz Splita, More iz Krka, Mrkinta iz Vele Luke i Perlice iz Blata na Korčuli, Rarohujice iz Vrbnika na Krku te Rabljanke i Udbina.

Odziv klapa bio je velik, a iza cijele organizacije stoje renomirani zadarski glazbenici predvođeni najpoznatijim imenom iz svijeta klapske glazbe Ljubom Stipišićem Dalmatinom.

Klapa Bepo i ovu godinu prijavila se na natjecanje i još jednom za svoj trud i rad osvojila srebrnu plaketu.

Klapa od početka ove šk. god. 2009./2010. djeluje u pomlađenom sastavu jer nažalost završavajući osnovnu školu odlaze i članovi klape. Ovu godinu klapa radi s

Bepo u Zadru

dvadesetak članova, a samo dvanaest članova je sudjelovalo na natjecanju zbog ograničenja broja izvođača.

Tih dvanaest članova su: Iva Jurko, Jelena Juričević, Julija Božan, Dora Tkalec, Josipa Tomaš, Josipa Lelas, Sara Stanić – Lučin, Maria Mimica, Kate Tafra, Tea Belašević, Ante Tadić i Ivan Erceg.

Nakon uspješno odrađenog nastupa klapa se družila s članovima ostalih dječjih klapa, opet kroz pjesmu, oprostivši se do sljedećeg susreta na morskim orguljama.

Marija Didović, prof.

GLAZBENE VIJESTI

U Dubrovniku je od 20. do 22. veljače 2010. održano 48. regionalno hrvatsko natjecanje učenika i studenata glazbe i plesa. Osnovnu glazbenu školu „Lovro pl. Matačić“ iz Omiša predstavljalo je ukupno 18 učenika u različitim disciplinama i kategorijama. Sukladno dobroj tradiciji i ugledu OGŠ „Lovro pl. Matačić“ i ovaj put nije izostao uspjeh i dobar plasman natjecatelja. Ukupno 9 učenika je osvojilo 1. nagradu na regionalnom natjecanju i time zaslužilo nastup na državnom 48. hrvatskom natjecanju učenika i studenata glazbe i plesa. Državno natjecanje je održano u Varaždinu, od 22. do 27. ožujka. Svi učenici koji su predstavljali OGŠ „Lovro pl. Matačić“ osvojili su nagrade:

Duje Stanić, klarinet - II. nagrada

Tina Jurjević, oboa - I. nagrada

Olivija Vjekoslava Tomasović, oboa - I. nagrada

Sandra Ramljak, violina - II. nagrada

Jelena Lelas, violina - II. nagrada

Katarina Kovačević, violina - III. nagrada

Petra Jurjević, viola - II. Nagrada

Lucija Mušac, violončelo - II. nagrada

Zlata Cetina Terzić, kontrabas - I. nagrada

Sudjelovanje na natjecanju kruna je rada svakog učenika i njegovog mentora, a postignuti rezultati potvrda njihovih sposobnosti i uloženog truda. Zahvaljujemo našim glazbenim pedagogima na poticaju za rad i potpirivanju ljubavi prema glazbi.

Zlata Cetina Terzić 8.a

MJESEC HRVATSKE KNJIGE

Čitanje pod zvijezdama

Svemir: na vama je da ga otkrijete.

Mjesec hrvatske knjige je tradicionalna nacionalna kulturna manifestacija posvećena hrvatskoj pisanoj riječi. Ima za cilj promicanje hrvatske knjige i čitanja, a okuplja knjižničare, književnike, nakladnike, kulturne djelatnike i brojne čitatelje. Ovogodišnja tema mjeseca hrvatske knjige je astronomija. U periodu trajanja mjeseca hrvatske knjige od **15. listopada do 15. studenoga 2009. Astronomski centar Salona i Fizikalno društvo Split** (astronomska sekcija) u suradnji sa **Gradskom knjižnicom Marko Marulić, Gradskom knjižnicom Solin i Narodnom knjižnicom Omiš** je organizirala razne radionice (**radionica izrade planisfera i radionica „Šetnja kroz Sunčev sustav“** za osnovnoškolce), malu školu astronomije te promatranje nebeskih objekata teleskopima. U organizaciji **Narodne knjižnice Omiš i Gradskog teatra mladih Mali Princ** održan je literarno-astronomski program pod nazivom **Čitanje pod zvijezdama**.

Josipa Križanac 8. a

Terenska nastava

Voditeljica: Helanda Čović, prof.

Terenska nastava za učenike 8.d i 8.e razreda

POSJET TVORNICAMA GALEB I CETINA

Tvornica tekstila Galeb

Galeb je osnovan 1951.godine i danas je najznačajniji proizvođač rublja u Hrvatskoj. Posjedovanje vlastite pletionice, dorade i konfekcije, koje su tehnološki dobro opremljene, omogućuje nam brzo reagiranje na zahtjeve kupaca. Galeb je oduvijek poklanjao pažnju kvaliteti i udobnosti svojih proizvoda. Rublje proizvedeno u Galeb-u posjeduje certifikat "Oko-tex", što dodatno ukazuje da upotrijebljene sirovine i tehnološki procesi zadovoljavaju stroge ekološke kriterije. Od veljače 2007.godine svi Galebovi proizvodi nose oznaku hrvatske kvalitete. U kvalitetu Galebovih proizvoda, pored hrvatskih kupaca, uvjerali su se i mnogi inozemni partneri, jer Galeb izvozi oko 50% svojih proizvoda, i to pretežno u zapadnoeuropske zemlje.

Kompletan proizvodni proces od pređe do gotovog odjevnog predmeta odrađuje se unutar vlastitog proizvodnog pogona. Sam proces proizvodnje se odvija kroz sljedeće tehnološke faze:

1. Pletenje

Za proizvodnju pletiva Galeb koristi kružnopletače strojeve. Karakteristika pletiva izrađenog na tim strojevima je da ima oblik cijevi i da se za svaku veličinu koristi drugi promjer pletiva. Pletionica je opremljena sa cca 100 pletačkih strojeva čiji je instalirani godišnji kapacitet cca 800 tona pletiva. Pletački strojevi mogu proizvoditi jednoležišno, dvoležišno, interloch, jacquard i piquet pletivo. Većina proizvoda za svaku veličinu posjeduje odgovarajuću širinu „crijeva“, dakle izrađena je bez bočnog šava, što tehnologiju izrade čini specifičnom.

2. Dorada pletiva (bojanje, bijeljenje, pranje, sušenje)

Dorada je opremljena sa suvremenim strojevima za bojenje (jet), te kompletnom linijom za sušenje i kompaktiranje pletiva. U procesu bijeljenja i bojenja koriste se sredstva renomiranih svjetskih proizvođača koja su ekološki prihvatljiva. Upotrijebljene boje su postojane na temperaturu, znoj i trenje, a u razvoju su i neke impregnacije kojima teže svjetski trendovi o zadovoljavanju i razvoju potreba potrošača.

3. Krojenje

Krojenje, kao sljedeća faza tehnološkog procesa, počinje polaganjem pletiva i formiranjem krojne naslage, nakon čega slijedi iskrojavanje prema zadanoj krojnoj slici. Konfekcija u odjelu krojnice ima strojeve za polaganje i iskrojavanje pletiva, a također i uređaj za izradu krojnih slika (Lectra).

4. Šivanje

Šivaonica je opremljena sa preko 200 šivaćih strojeva različitih vrsta što omogućava proizvodnju široke palete proizvoda.

5. Pregled, pakiranje

Kontrola i pakiranje predstavljaju završnu fazu u tehnološkom procesu proizvodnje. Kontrolira se svaki sašiveni proizvod, a pakiranje se obavlja ručno ili strojevima za automatsko pakiranje proizvoda, ovisno o vrsti i izgledu upakirane robe.

KAKO DOBIVAMO MANISTRU?

Tehnološki postupak izrade tjestenine započinje miješanjem higijenski besprijekornih osnovnih i dodatnih sastojaka s vodom u posebnim miješalicama. Dobiveno tijesto s 30 do 32 posto vlage pod velikim pritiskom istiskuje se kroz kalupe i još mokra tjestenina ide na sušenje, koje se može podijeliti na dvije faze: predušenje i sušenje. U predušionici se vlaga intenzivno izdvaja ventilatorima i vrlo toplim zrakom do približno 20 posto vlage. Pri sušenju se voda izlučuje sporije, čime se sprječava brzo sušenje vanjskoga sloja i pucanje tjestenine.

Ovisno o temperaturi sušenja razlikuju se tri tehnologije: sušenje na srednjoj, povišenoj i visokoj temperaturi. Prednosti su visokih temperatura kraće trajanje sušenja, ljepša boja tjestenine i bolja mikrobiološka slika. Loša je strana te tehnologije promjena sastava i gubitak termolabilnih tvari, osobito esencijalnih aminokiselina. Nakon sušenja tjestenina se najprije hladi, a potom se u silosima stabilizira - vlaga se jednako merno raspoređuje po čitavoj tjestenini, čime se smanjuje unutarnja napetost. Takva je tjestenina spremna za pakiranje.

Tjestenina mora imati karakterističnu boju, izgled i okus. Dobra tjestenina pri kuhanju mora ostati čvrsta, površina ne smije biti ljepljiva, a okus mora biti specifičan za pojedinu vrstu tjestenine. Trajanje kuhanja ovisi o obliku tjestenine i upotrijebljenim sastojcima. Tjestenina durum načelno se kuha kraće vrijeme, a podnosi dulje vrijeme prekuhanja. Tjestenina je kuhana "al dente" da nestane brašnasti dio u sredini.

Pakirana tjestenina mora imati oznaku (deklaraciju) koja sadržava ime proizvoda, ime proizvođača s obzirom na skupinu u koju spada po pravilniku, popis sastojaka od najvećeg udjela prema najmanjemu, udio dodataka u postocima, na primjer jaja, neto količinu, rok valjanosti, način čuvanja, ime i adresu, odnosno tvrtku i sjedište proizvođača ili onoga koji namirnicu pakira te uputu za uporabu.

Kupres 2010.

Bili smo oduševljeni kad nam je učiteljica Helanda Čović rekla da idemo na Kupres. Odbrojivali smo dane do subote. Napokon je stigla i subota. Ustali smo rano i okupili se kraj omiške kuglane. Došao je autobus i krenuli smo.

U autobusu je vladalo veselje, svi smo pjevali. Ubrzo smo vidjeli prve snježne pahuljice.

Pokraj ceste se nalazila šuma. Iza šumskih stabala obično se kriju velike tajne. Uskoro je sve bilo pokriveno snijegom. Visoke planine veselile su se što nas vide.

Učiteljica nam je rekla da ubrzo stižemo. Bili smo sve napetiji i napetiji. Napokon smo stigli, otišlo smo do hotela, presvukli se i, što smo brže mogli, istrčali smo vani.

Neki su se sanjkali, neki skijali. Svi smo se ludo zabavljali. Divili smo se ljepotama prirode: snježnoj boji oblaka, elegantnosti jela... Imali smo stvarno sreće jer smo upoznali i našeg slavnog nogometaša Slavena Bilića. I on je stigao na Kupres sa svojim prijateljima u nadi da će se taj vikend uspjeti uživati zimskih radosti. Mi smo ga zamolili da se slika s nama i da nam naravno podijeli par autograma što je on rado i učinio. Do kraja dana svi smo se smočili od snijega, ali ni u jednom trenutku od silne igre i radosti to nismo primijetili, no naše učiteljice jesu pa je došao kraj tom uzbudljivom danu. Ušli smo u autobus i smijali se dok je mali Martin pričao viceve. Kad smo se vratili, bili smo jako umorni i iscrpljeni. U Omišu nas je dočekala kiša pa nas je učiteljica podsjetila na staru izreku: „kad kiša pada, najslabše se spava!“

Napisale učenice 5.f:

Nina Kovačić, Ana Lušić, Petra Čepić i Karla Bajaj

ZAKUČAC

Svibanj je. Vani sunce grije, a mi u školi jedva čekamo da sat što prije završi. Kad smo već bili prepuni mnoštva različitih informacija, osvanula je i jedna koja nam je uljepšala zadnje dane ovog toplog, proljetnog mjeseca. „Imat ćemo terensku nastavu“, super, konačno ćemo izaći iz učionica, biti na suncu i zraku, a uz to nešto naučiti što ćemo u prirodi svakako lakše zapamtiti.

Mjesto terenske nastave bilo je obližnje selo Zakučac. Vodili su nas naši razrednici.

Kako nam je Zakučac dosta blizu, išli smo pješice. Prolazeći kanjonom Cetine, pričajući, brzo smo stigli na određište. Zaustavili smo se kraj kapelice Gospe od Ružarija da se malo odmorimo, kako bi lakše nastavili obilaziti Zakučac i kako bi saznali zanimljive priče koje nam to selo može ispričati.

Zakučac - malo poljičko selo u blizini Omiša, u podnožju litice Mosora može se ponosno dičiti s više znamenitosti. Na ulazu u Zakučac nalazi se hidroelektrana koja je jako važna za stanovnike koji žive u okolici Zakučca, a i šire. Tu se nalazi i svetište sv. Leopolda Bogdana Mandića koje se iz godine u godinu sve više razvija. Sv. Leopold se rodio u Herceg Novom, ali mu preci potječu iz Zakučca. Upravo podatak da sv. Leopold vuče korijene iz Zakučca, stvorio je ideju o gradnji svetišta koje je osnovano 12.svibnja 1998., a mons.Marin Barišić je 11.svibnja 2006. blagoslovio kapelicu i posvetio oltar. Na ulazu u svetište nalazi se kip sv. Leopolda kojeg je izgradio Kažimir Hraste. Pokraj kipa i oltara je ulaz u špilju u kojoj se nalazi kapelica u kojoj su moći sv. Leopolda i srebrni reljef s likom zaštitnika. Prirodna ljepota, mir i tišina pomažu svakom hodočasniku da se duhovno napije „vode žive“ s Kristova i Leopoldova izvora.

Sv. Leopold je svoj život predano posvetio služenju Bogu najviše kroz sakrament pokore i pomirenja, ali je iskazivao veliku ljubav i brigu prema bolesnima.

Nakon upoznavanja sa svetištem otkrili smo i ostale znamenitosti vezane za to mjesto. Naime, u Zakučcu se rodio pjesnik Jure Kaštelan. Profesorica Daniela Crnković odvela nas je ispred Kaštelanove kuće i ispričala nam zanimljivosti vezane za našeg velikog pjesnika. Svi smo, sa zadovoljstvom, slušali kako je Kaštelan odgojen u tom kraju te kako je postao veliki pjesnik i važna ličnost našeg naroda. Lijepo je bilo slušati o Juri Kaštelanu i gledati prirodne ljepote koje je i on gledao te ih uvijek nosio sa sobom i iz njih crpio inspiraciju za svoje pjesme. Njegovi jablani sada su nam mnogo bliži i draži.

Pa na kraju ove terenske nastave možemo i mi zaključiti kako je Kaštelan i napisao: Moje je selo lijepo, jer ima puno jablana.“ Zakučac je lijep i zbog jablana i zbog svih priča koje u sebi nosi.

Tea Bandov i Damjana Bartulović 6.b

Napisala: Daniela Crnković, prof.

Jure Kaštelan, pjesnik kamena, mora, snova i svjetlosti

Jure Kaštelan još je za života bio slavljn i čašćen, a njegove pjesme o ljepoti zavičaja, djetinjstvu uz Cetinu i visoke jablanove djeca su znala naizust. Do danas ostao je Jure Kaštelan velik, no nenametljiv, kao što su jablanovi u ovom njegovom omiškom rodnom kraju stablo samotno i elegantno koje nikome ne oduzima ni prostora ni svjetlosti, nego izboruje visinu vlastitim rastom.

Rođen je u siromašnoj, zemljoradničkoj, katoličkoj obitelji 18. prosinca 1919. u Zakučcu kraj Omiša, na rijeci Cetini, u slavnoj starohrvatskoj Poljičkoj kneževini, u kući. Otac Ćiril, majka Marija rođena Mandić (u srodstvu s Leopoldom Bogdanom Mandićem). Od osmoro djece Jure je prvo preživjelo. Nakon njega rođeni su brat Ivan i sestre Marija i Janja. Nakon osnovnoga školovanja u nekadašnjem glagoljaškom samostanu u Prikui, a potom u Gatima, uz pomoć svog strica don Stipana Kaštelana, povjesničara i autora dramske trilogije posvećene poljičkoj prošlosti, upisuje se 1930. u Dijecezansko sjemenište u Splitu. Nakon šest godina napušta sjemenište i upisuje sedmi razred Državne klasične gimnazije u Splitu. Već za vrijeme gimnazijskog školovanja član je Literarne skupine Natko Nodilo i glavni urednik časopisa Sjeme. Tih pet-šest predratnih godina (1935.-1941.) snaž-

Jablani

(Prema osnovnoškolskoj zadaći)

*U mome selu ima puno jablana.
Oni rastu uz potoke i uz rijeke,
u vodi se previju ko jegulje.*

*Moje je selo lijepo, jer ima jablana.
Jablani su visoki do neba.
Mene majka zove, mene majka voli:
jablane, evo ti vode, jablane moj.*

*Najviše jablana ima u mome selu
u njima se tice gnijezde
u njima se zapliću oblaci
i zvijezde kroz njih jezde.*

no je utjecalo na mladoga Kaštelana, koji uz spomenute skupine i časopise, objavljuje i književne i kritičke radove u Hrvatskoj smotri, Jadranskoj vili, Jadranskoj straži, Jadranskom dnevniku, Hrvatskoj reviji, Omladini...

Nakon uspješno završene gimnazije upisuje se na Filozofski fakultet u Zagrebu.

Već svojim pjesničkim prvijencem *Crveni konj*, koji, uz ilustracije slikara Ede Murtića, 1940. tiska u vlastitoj nakladi, Jure Kaštelan neustrašivo se buni protiv nadolazećeg ratnog vihora, koji se već bio nadvio nad Europom. Međutim, tadašnja vlast pljeni i uništava čitavu nakladu *Crvenog konja*, ostaje svega nekoliko primjeraka. Na primjerku Nacionalne sveučilišne knjižnice otisnuto je velikim slovima: zabranjeno.

Na studentskim izborima 1941. Kaštelan nosi listu studenata filozofskog fakulteta. Neposredno nakon napada na Jugoslaviju prekida studij i odlazi u rodni Zakućac, a zatim u Split. Dio njegova opusa izranja iz ratne svakodnevnice. Aktivno je sudjelovao u borbi protiv okupatora u Drugom svjetskom ratu, te rat odgađa i njegov studij. Za vrijeme rata bio je i član prvog uredništva *Slobodne Dalmacije*. Odmah nakon oslobođenja postaje urednik kulturne rubrike *Vjesnika*. Nakon 1949. je diplomirao, a 1950. postaje asistent na Filozofskom fakultetu gdje je 1956. doktorirao temom *Lirika A.G.Matoša*. Od 1956.-1958. lektor je hrvatskog jezika na Sorboni. U Parizu se 1958. vjenčao s dramskom umjetnicom Nadom Subotić, s kojom je imao kćer Ladu nama danas poznatu kao istaknutu dramsku umjetnicu. Na Filozofskom fakultetu promoviran je 1961. u docenta, a iste godine izabran je za izvanrednog člana JAZU. Njegovi ga studenti opisuju kao tihog i nenametljivog. Često su ga tijekom predavanja upozoravali na njegovu tihost, ali bi im on uvijek odgovarao: *Ako bude nešto važno, već ću ja biti glasniji*. Ta tihost priznali su mnogi bila je u skladu sa snagom i mudrošću njegove riječi. Srećom, iako je profesor bio tih, književna je kritika u primjeru Jure Kaštelana bila dovoljno glasna i uvjerljiva da nam ovog pjesnika otprve predstavi kao izuzetnika. Nakon zbirke *Crveni konj* uslijedile su zbirke *Pijetao na krovu* (1950.), *Biti ili ne* (1955.), *Malo kamena* i *puno snova* (1957.), *Divlje oko* (1978.) i dr. Pisao je i novele *Čudo i smrt*, drame *Pijesak i pjena*, eseje i književne studije *Lirika A.G. Matoša* i *Približavanja*.

S fra Bonaventurinom Dudom glavni je urednik kapitalnog izdanja Biblije, prevedenog na suvremeni hrvatski književni jezik (*Zagrebačka Biblija*, 1968., *Stvarnost*). Njegovu uvodnu riječ za to prvo izdanje Biblije tiskano u Hrvatskoj nalazimo nepromjenjenu u svim kasnijim izdanjima (*Kršćanska sadašnjost*). Ovaj podatak ukazuje na hrabrost i odvažnost Jure Kaštelana jer je njegova uvodna riječ Bibliji uslijedila netom nakon objavljivanja *Deklaracije o nazivu i položaju hrvatskog književnog jezika*. Od 1979. redoviti je član JAZU. Umirovljen je na mjestu voditelja katedre za teoriju književnosti 1980. Jure Kaštelan je skromno i samozatajno živio do smrti. Umro je u 71 godini života, 1990. u praskozorje hrvatske demokracije i samostalnosti ne doživivši slobodnu neovisnu i samostalnu Hrvatsku, u kojoj je njegov materinski jezik kojim je govorio i pisao za koji se zalagao i volio postao službenim jezikom. Prema osobnoj oporuci, pokop je obavljen tiho i jednostavno, uz nazočnost uže obitelji. Tijelo je spaljeno u zagrebačkom krematoriju, a urna položena u pohranište urni Gaj na Mirgoju. Obred pokopa je vodio fra Bonaventura Duda.

Jadikovka kamena

*Vratite me u gromade, u klisure, u spletove gorja.
U zakone vječnosti moje djevičanstvo.
Bacite u mora, u oceane, gromovima predajte me.
Vladari zemlje, mir i san mi dajte.
Neka vojske vaše ne zvone kopitama.
Neka suze ne teku.
Izvadite me iz pločnika i ulica, iz pragova tamnica i katedrala.
Neka me munje i bure biju. I zvijezde da me krune.
I ti, ruko koja dižeš dlijeto,
ne daj mi život čovjeka.
Ne daj mi srce i razum i oči koje gledaju.
U mramorna mora, u sne i magle vratite me.
Vladari zemlje, mir i san mi dajte.
I ti, ruko koja dižeš dlijeto, ne budi me.
Ne daj mi oči koje gledaju zločin.*

XV. DRŽAVNO NATJECANJE IZ HRVATSKOG JEZIKA

Omiš, 9.-11. svibnja 2010.

Dana 9. svibnja 2010. godine u sportskoj dvorani Osnovne škole "Josip Pupačić" upriličeno je svečano otvorenje jubilarnog XV. državnog Natjecanja iz hrvatskog jezika. Nakon uvodne riječi ravnateljice škole Davorke Deur i predsjednika državnog povjerenstva prof.dr.sc. Ive Pranjkovića program u trajanju od tri dana službeno je započeo. Natjecateljski dio održao se 10. svibnja u Osnovnoj školi "Josip Pupačić". U njemu su sudjelovali učenici 7. i 8. razreda osnovne škole te učenici svih razreda srednje škole koji su prošli županijsku razinu natjecanja te su službeno od Agencije odgoja i obrazovanja bili pozvani na državnu razinu natjecanja. Sudjelovalo je 60 učenika osnovne škole i 118 učenika srednje škole. Za vrijeme trajanja ispita škola domaćin organizirala je za mentore gledanje predstave *Bazen u dvorištu* u izvedbi Gradskog teatra „Mali princ“. Za učenike i njihove mentore nakon natjecateljskog dijela također je bio organiziran obilazak grada Omiša i obližnjeg sela Zakućac u kojem su točke razgledavanja bile hidroelektrana, svetište sv. Leopolda Mandića i rodna kuća pjesnika Jure Kaštelana. Objava konačnih rezultata, podjela priznanja, pohvalnica i zahvalnica svim sudionicima Natjecanja održana je u Radmanovim mlinicama pokraj Omiša.

Zora Tomasović, 8.b

Predstavljamo vam

Srednja škola „Jure Kaštelan“ Omiš

Osmaši Osnovne škole Josipa Pupačića u posjetu srednjoj školi iz susjedstva

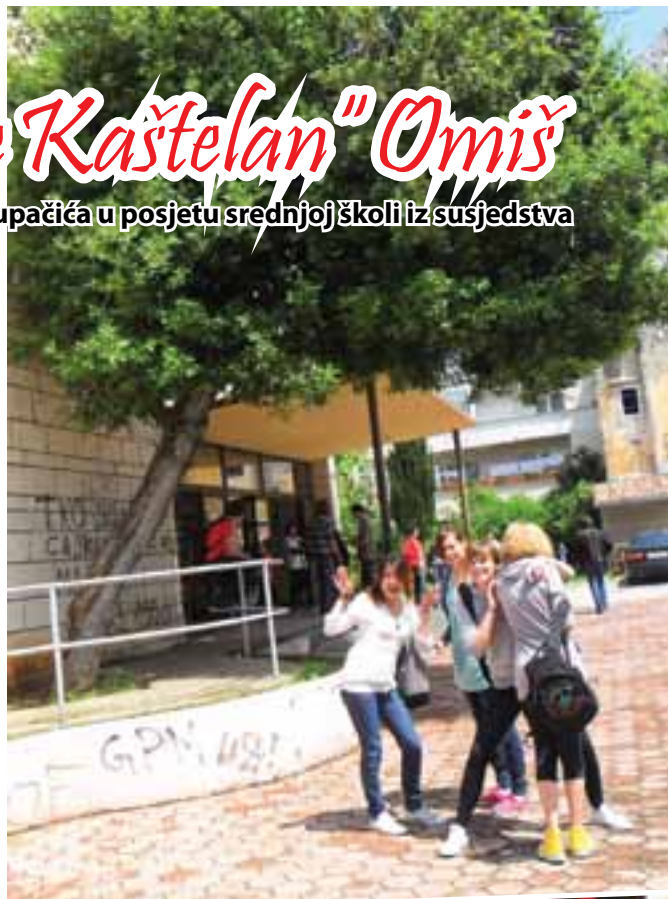
Odlukom Skupštine općine Omiš 24. travnja 1965. godine osnovana je Gimnazija u Omišu. U rujnu te godine upisana su dva razreda opće gimnazije. Četrnaest profesora udovoljavalo je zahtjevima struke, a za ravnatelja imenovan je Ivo Kastropil. U listopadu 1964. godine Gimnazija dobiva ime "Katje Pavišić Šperac". U školskoj godini 1977./78. godine završava posljednja generacija gimnazijalaca. Školske godine 1975./76. godine upisane su prve generacije koje se obrazuju po novom programu usmjerenog obrazovanja. U Dugom Ratu, već od početka 60-tih, pri tvornici "Dalmacija" osnovana je škola za KV radnike, koja obrazuje za potrebe tvornice.

Referendumom provedenim u obje škole, u rujnu mjesecu 1976. donesena je odluka o integraciji ovih škola u novu ustanovu- Centar usmjerenog obrazovanja Omiš. Nastava se održava na dvije lokacije u Omišu i Dugom Ratu.

1990. godine dolazi do demokratskih promjena. Nova koncepcija obrazovanja zasniva se na tome da će se škole dijeliti na četverogodišnje i trogodišnje zanatske struke.

Od školske 1990./01., ponovo se uvode gimnazije, a 1992. godine škola dobiva ime našeg poznatog pjesnika i sugrađanina Jure Kaštelana.

Danas Srednja škola "Jure Kaštelan" obrazuje učenike u četverogodišnjem i trogodišnjem programu. Ravnatelj škole je prof. Srećko Zelić. Škola se ističe kvalitetnim profesorima što se vidi u rezultatima s natjecanja te postignućima učenika poslije završene škole. Dvoje profesora imaju zvanje mentora (prof. Silvija Mrkonjić, prof. Jozo Šarić) Bivši učenici škole su i priznati književnik Anđelko Novaković te saborski zastupnik Neven Mimica. Škola je jedna od najuređenijih u županiji i ističe se velikim izborom programa:

Četverogodišnji programi

Gimnazijski programi:

1. Opća gimnazija
2. Jezična gimnazija

Četverogodišnji strukovni programi

1. Hotelijersko-turistički tehničar
2. Tehničar za elektroniku

Trogodišnji strukovni programi

- Prodavač
- Frizer
- Kozmetičar
- Pediker
- Kuhar
- Konobar
- Automehaničar
- Vodoinstalater
- Instalater grijanja i klimatizacije

Nastava se sastoji od općeg i stručno teorijskog dijela, kao i praktične nastave koju učenik obavlja u školskim radionicama i kod ovlaštenih obrtnika- sklopanjem Ugovora

Praktikum kabineti:

- Kabinet kuharstva: u listopadu 2009. opremljen je novom kuhinjom u kojoj se usavršavaju budući kuhari
- Kabinet ugostiteljskog posluživanja
- Frizerski salon
- Kozmetički salon
- Radionica strojarstva
- Informatički kabinet

Školska knjižnica je smještena u preuređenom prostoru veličine 64 m², a sastoji se od dvije manje prostorije. U jednoj prostoriji je organizirana posudba, a u drugoj je čitaonica. Iako prostor ne odgovara veličinom, uz izniman trud i napor koji su uloženi u preuređenje knjižnice, dobiven je svijetao, funkcionalan i estetski uređen prostor. Njezina privlačnost pridonosi osjećaju dobrodošlice i potiče želju školske zajednice da provode vrijeme u knjižnici. U čitaonici se nalaze ormari sa staklenom površinom gdje je smještena referentna građa. Od elektroničke opreme u knjižnici se nalazi televizija, video, DVD i novo računalo s pristupom internetu za knjižnično osoblje. U knjižničnim poslovima sudjeluje i skupina Mladi knjižničari koju čine učenici matične institucije koji rado sudjeluju u društvenim aktivnostima knjižnice (izrada plakata, postavljanje izložbi...).

Knjižnični fond broji oko 6500 jedinica knjižnične građe. Najveći dio odnosi se na lektirne naslove, a ostatak građe sačinjava referentna zbirka, priručna i ostala građa.

Knjižnica u svom poslovanju koristi računalni program Metelwin.

Izvannastavne aktivnosti

- Informatička sekcija
- Ženska klapa Almissa – ljubav prema klapskoj pjesmi
- Mladi knjižničari
- Likovna sekcija

TRADICIONALNA IZLOŽBA AUTOMOBILA U ŽENEVI

Napisao: Toni Vukušić 8.a

Jedan od najvećih salona automobila u svijetu, onaj u Ženevi je 4. ožujka 2010. po osamdeseti put otvorio vrata cijelom svijetu. Mnogi ljubitelji automobila doputovali su u daleku Ženevu kako bi uživali u onome što automobilski svijet danas nudi. Ni Hrvati nisu bili iznimka.

Naime, za ljubitelje automobila u Hrvatskoj organiziran je poseban jednodnevni let za Ženevu s polaskom rano ujutro i povratkom kasno navečer. Već se na zagrebačkom aerodromu zbog odjevnih detalja koje su neki ljubitelji automobila nosili moglo naslutiti kamo ide skupina od sto šezdeset putnika predvođena dvama vodičima. U avionu se osim prekrasnog pogleda na švicarske Alpe uživalo i u časopisu „Autoklub“ kojeg su svi putnici dobili na poklon. Dolaskom u hladnu Ženevu koja je bila u znaku izložbe, shvatili smo da nam sporazumijevanje neće biti jača strana, no prelijepe zgrade, raskošni hoteli i jedna od najvećih fontana na svijetu govorili su sami za sebe.

Kada su se u devet sati ujutro napokon otvorila vrata salona, shvatio sam da moja zamišljanja autosalona nisu bila daleko od istine. Blještavilo, hrpa automobila, bezbroj putova koji su vodili do svih onih automobila koji su do tada za mene bili nešto nestvarno, nešto što se može vidjeti samo na slikama, opravdali su sve troškove i dalek put koji smo prešli i pomogli mi da shvatim kako neke stvari nemaju cijenu. Prolazeći kraj svih popularnih marki i modela automobila, diveći se njihovom dizajnu i kvaliteti, neprestano sam razmišljao o onome što me najviše zanimalo, a to je bio izložbeni prostor Mercedes-Benz, moje najdraže automobilske marke. Kada smo napokon stigli do njega, nisam znao odakle da počnem. Pogledao sam svaki Mercedesov model, a u nekima sam i sjedio. Najviše me iznenadilo kada sam saznao da je dopušteno sjediti u meni najdražem automobilu, Mercedes SLS-u koji je jedan od najskupljih automobila na svijetu, a ujedno je i sigurnosni automobil u Formuli 1 što mu daje poseban značaj.

Kako je vrijeme prolazilo, izmoredni od hodanja i zadovoljni onim što smo vidjeli, odlučili smo se oprostiti od auto show-a te krenuti u razgledavanje grada. Nakon razgledavanja, krenuli smo na aerodrom s kojega smo poletjeli iz prelijepe Ženeve koja će mi zauvijek ostati u sjećanju kao mjesto u kojem sam ostvario svoje dječjačke snove.

PO IMBER I OŠ JOSIP PUPAČIĆ
OČUVAJMO BILJNI I ŽIVOTINJSKI SVIJET NAŠIH PLANINA

IZLOŽBA FOTOGRAFIJA DRAŽENA MIMICE

Razgovarala: Olivia Tomasović

Kakav ste bili učenik u osnovnoj školi?

Prosječan, nisam se posebno isticao, možda samo na nastavi geografije, prirode i tehničkog odgoja- urođene predispozicije.

Vi ste strastveni planinar. Kada započinje vaša ljubav prema planinarenju i boravku u prirodi?

Planinarenjem sam se počeo baviti u osnovnoj školi preko izviđača.

Što mislite o fotografiji kao suvremenoj umjetnosti i koja je razlika između fotografiranja i slikanja?

Fotografija je kao slika. Zatočava unutarnji osjećaj i izrodi ljepotom. Sve što se može naslikati još bolje u realnijoj ljepoti trenutka može se uhvatiti fotografijom.

Zbog čega ste se odlučili za izložbu fotografija u osnovnoj školi?

Zato da bi što više djece vidjelo ovu izložbu te se tako zainteresiralo za naše prirodne ljepote, planinarenje, a možda i za bavljenje umjetničkom fotografijom.

Zbog čega želite uhvatiti nešto fotografijom, što vas to privlači?

Puno toga. Počeo sam se baviti i speologijom, pa je i to jedan od razloga. U našim krajevima je toliko prirodnih ljepota koje jednostavno nukaju čovjeka da ih uvijek uhvati.

Zašto ste se odlučili za poziv građevinara, a ne za kakav umjetnički poziv, jer imate umjetničke sklonosti?

Graditeljstvo je umjetnost.

Kada primjetite nešto lijepo što je najvažnije u procesu fotografiranja?

Probati uhvatiti trenutak.

Što biste poručili nama, osnovnoškolcima?

Da što više vremena provodite u prirodi, da osjetite njezinu ljepotu i sve što vam ona može pružiti.

ZA ILI PROTIV ULASKA U EU

Učenici sedmih i osmih razreda pod voditeljstvom nastavnica zemljopisa Helande Čović, Ive Generalić i Ive Radeljić održali su parlamentarnu na temu *Za ili protiv ulaska u EU*.

Odluku o tome koja strana ima bolje argumente donijeli su nastavnici povijesti Nenad Brzović i nastavnica hrvatskog jezika Daniela Crnković, a pravo glasa je imalo i oformljeno vijeće učenika. Svojom pronicljivošću, pripremljenošću te čvrstim stavom učenica Ivana Gašpar je dovela svoju *Za ekipu* do pobjede, iako joj zadatak nije bio nimalo lak. Član *Protiv ekipe* bila je po britkosti i rječitosti poznata učenica 8.a razreda Petra Tafra. Obje ekipe su se toliko pripremile da bi svojim argumentima, tvrdnjama i do-

kazima mogle posramiti bilo kojeg ekonomista, a političara da i ne govorimo. *Protiv ekipa* temeljila je svoje izlaganje uglavnom na problemu nespremnosti Hrvatske da bude dijelom velikog europskog tržišta, da prihvati euro kao važeću valutu i općenito prihvati sve tržišne zakone koji su izglasani u EU. *Ekipa Za ulazak* istakla je važnost izravne uključenosti u europsku politiku, diplomatske zaštite i prihvaćanja dobre javne politike te dobivanja statusa europskih građanina.

Za ekipa je na kraju ipak pridobila glasače iz učeničkog tijela argumentom o lakšem putovanju te o postojanju mnogih učeničkih i studentskih programa koje oni preko raznih druš-

tvenih organizacija i institucija mogu lakše koristiti kao građani EU.

Stipe Perković, 8.b

Osmiši

Osnovna škola-prva životna luka vaših mladih života

Dragi naši, evo nas na kraju našeg zajedničkog druženja kojeg ste žarko priželjkivali.

Odlazite iz osnovne škole, prve životne luke vaših mladih života. Ona je bila, bit će i ostati vaša slatka uspomena, jer u njoj ste se radovali, tugovali, prve pjesme napisali, poneku suzu pustili, negodovali, ali i prve osmjeha i poglede uputili, potajno zaljubili, nekome srce slomili, nemire osjetili, a to se ne zaboravlja.

Bili ste kao jato galebova, okruženjem vezanih za ovaj kamen, more i druženja.

Ovdje ste prve snove odsanjali i prve životne odluke donosili i sada ona najvažnija... kamo dalje?

Životno pitanje na koje sigurno poneki još nemaju ili ne znaju odgovor.

Ali, vrijeme neumitno teče i iskorak se mora učiniti.

Svi ste vi kao jato životnih, divnih, poletnih galebova koji moraju poletjeti, moraju se rasti - svako k svome cilju.

Izazov je nepoznati horizont pred vama, i pučina koju treba prijeći.

Želimo vam, za taj novi, vama nepoznati list uputiti nekoliko riječi.

Poletjeti morate do druge obale, morate, jer to je život, ali znajte da će vas na tom putu ponekad zahvatiti i nevolje i sivilo neba, i oluje, ali nemojte pokleknuti, nemojte uzmići...ispravite čvrsto svoju kralježnicu, podignite glave i neka vam pogled uvijek seže, ali baš uvijek prema cilju koji ste zacrtali.

I kad vam se bude činilo da je cilj daleko, možda nedostižan, gledajte u svjetlo...te nje mu težite i uspjete.

I sutra učinite sve, da zemlja s vama iskoristi sve svoje mogućnosti, da i sama postane kristalna slika vedrine, kao što je i vaše srce koje ovog trenutka voli, želi, hoće, može...

Vjerujemo u vas.

Sretno na novom horizontu života, vaši razrednici!

Razrednici generacije osmaša 2009./2010.: Ivka Žilić, Tamara Banović, Ivana Zemunik, Jaga Čudić, Sanja Pešić i Vibor Kos.

THE BUZZ

INTERVIEW BY OLIVIA TOMASOVIĆ, 8.b WITH ALEXIE ABI HABIB FROM THE LEBANON

Olivia: *Please tell me what brought you to Omiš.*

Alexia: Firstly I would like to extend my thanks first to God to provide me with the opportunity to meet Olivia and secondly, I have to thank the Ecumenical Women's Initiative in Omiš for inviting me to their Conference here and for giving me the chance to meet lovely women peace activists who are to making a change, a positive change in the communities they belong to.

Olivia: *What was like to grow up in the Lebanon?*

Alexia: I was an 8 year old Christian girl when the Lebanese war started in a region where Christian and Muslims lived well together in a place called Mount Lebanon where I grew up. It happened that I lived in a village of one religion, one political party... It was really boring to be brought up where everyone was the same. I was lucky to go to a secondary school where different communities received the same lessons together. Sadly after seven years of civil war it has caused hatred among the different communities. The result was the complete displacement of Christians from the mountain.

Olivia: *How did this displacement affect you?*

Alexia: The displacement of Christians had severe impact on my personality in the sense of making me refuse the language of war and violence. The trauma I personally lived, as many others, made me strongly refuse the language of war and hostility among communities, and strongly called me to work for dialogue and reconciliation.

Olivia: *It must have been hard to work for peace in a time of war. What did you do?*

Alexia: I started to form, with some friends within the university in the Christian area, a Peace Group. Our group made the initiative to celebrate the International Day of Peace and the International Day of Human Rights and Children's Rights which was wonderful. This experience was a pilot initiative for other universities in the Christian areas. In 1991

ŠTO SU KROZ OVU GODINU RADILI NAŠI ENGLEZI, NIJEMCI I FRANCUZI

Sudjelovali smo u raznim terenskim nastavama, izrađivali smo prigodne plakate i Power Point prezentacije, prevodili i okušali se u pisanju pjesama na engleskom jeziku.

U suradnji s PJG Pitagora otpočeli smo s Cambridge ispitima.

Najviše smo se zabavili za vrijeme posjeta Duisburgu.

Naravno da smo i dalje sudjelovali u projektu Le tour de France i radili još mnogo, mnogo toga.

Izradio aktiv stranih jezika u suradnji s učenicima

Olivia interviews Alexie for the school magazine.

Alexia Abi Habib speaking at the Conference in Omiš.

this peace group moved toward establishing a real peace movement, which increased the level of involving other universities in all parts of the country. The movement was called "Permanent Peace Movement".

Olivia: *What do you do now?*

Alexia: Now I work for the Middle East Council of Churches and lead a comprehensive programme for reconciliation, and the return of the displaced people back to their original homes. My experience in peace building started spontaneously I and without any previous professional experience and helped me to become a good peace-

maker. I was able to share my experience with other individuals and organizations, and to spread it all over the Middle and North Africa.

Olivia: *This must be difficult work. What motivates you to continue?*

Alexia: The biggest encouragement I received this year was the opportunity to give my testimony and exchange my experiences at this Women's peacemakers Conference here EWI in Omiš.

Olivia Tomasović, 8.b
Omiš, 29.11.2009.

ISPRED HAJDUKA VJEČNO UTOČIŠTE

Kad bi ste bilo kojeg učenika od petog do osmog razreda naše škole upitali koja mu je najljepša uspomena vezana uz školu ili mjesto na koje odlazi poslije, prije škole, preko odmora, picavanja, vikendima, odgovor bi sigurno bio *Hajduk*. Donedavno samo kameni zidčić išaran autogramima zaboravljenih učenika, a sad *Hajduk*, nastao je na inicijativu nekolicine djece i savršeno je mjesto za dnevne tračeve, upoznavanja prvih ljubavi, škicanja na srednjoškolce preko puta....

Nije to obični zid. Na njemu i oko njega vlada anarhija i postoje pravila koja su neizrečena, ali se poštuju.

Hajduk je sveto mjesto. Vlasnik imena potpisanog na njemu mora ispraviti svoj grijeh i obojiti ga. Prednost pred *Hajdukom* imaju osmaši, pa sedmaši, a mlađi razredi moraju ustupiti svoje mjesto ako stariji to traže. Stari učenici, sada srednjoškolci, rado su primljeni gosti.

Haduk je, po riječima osmaša, malen kolodvor velike djece. Tu se sjedi, priča, plače, pjeva i rastaje...

Prvog dana škole, dok smo još bili uplašena djeca s majkama pod rukom, došli smo pred taj zid i divili se svim tim nasmijanim licima kojima je *Hajduk* bio dom. Sada kad odlazimo, ne bitno drugačiji no možda veći i zreliji, ali isto tako

uplašeni, vraćamo se na početak i ne smatramo ga krajem jer znamo kako će uvijek biti tu - grb *Hajduka* i naše uspomene.

Hajduk je i stolac i krevet i zagrljaj, a kad si sam i najbolji prijatelj. Uvijek je tu i nikad ti neće dopustiti da čekaš ili da ga zaboraviš.

Napisala: Petra Tafra, 8.a

ZADNJI KRIK MODERNIH TINEJDŽERA FACEBOOK

prijava osobama mlađim od 13 godina te se svakodnevno vrši provjera sadržaja postavljenih na profilima.

Za kreiranje profila potrebna je jedino e-mail adresa i popunjavanje osobnih pitanja. Iako facebook ne dopušta kreiranje face-a djeci, njima ni u kom slučaju nije problem lagati o godinama, te opet, dobiti što su htjeli.

Kako popularnost face-a raste, sve je više ovisnika koji ponekad moraju i na profesionalno liječenje. Naime, komunikaciju kakvom smo se dosad služili zamijenilo je višesatno buljenje u monitor i naš najdraži i najbrži prijatelj tipkovnica. Čovjek bi pomislio kako naše mogućnosti rezultiraju i većim znanjem, ali nama je vrhunac desni klik miša, lijevi klik miša i (naravno) FACEBOOK.

Provela sam anketu o Facebooku s učenicima od 4. do 8. razreda i rezultati su me prilično iznenadili. Pokazali smo se kao učenici svjesni svijeta i opasnosti u kojima odrastamo, ali ipak i svjesni toga da smo nezaštićeni jer ponekad doživljavamo neugodna, ružna i traumatična iskustva „na mreži“.* Pomalo šokantna činjenica je da sve mlađa i manja djeca raspolažu stranicom poput face-a koja im je potpuna bespotrebna te radoznalo traže nevolje nesvjesni okrutnosti Interneta. Neinformiranim roditeljima nije teško popustiti i ne provjeravati sigurnost svog djeteta živeći u uvjerenju da je još uvijek 'in' igrati se s lutkama, autićima i kockicama! Svakim danom djeca postaju sve zrelija, a sve manja. Bližimo se generacijama djece koja o gađanju blatnim kolačima može samo sanjati!

Napisala: Petra Tafra 8.a

Pismo mojoj ljubavi

Znam da ti nisam dugo pisala, iako sam obećala. Stigla je jesen. Dobro znaš da me ona uvijek podsjećala na tebe. Ponekad se zapitam je li vrijedno boriti se za nešto što će ionako nestati.

Možda su mi te oduzeli jer su znali koliko si mi značio. Valjda su mislili da ćeš s njima biti sretniji samo zato jer te oni više cijene. Znam da sam bila pomalo narcisoidna jer sam te počela cijiniti tek onda kad si nestao. Predala sam se potpuno snovima jer me oni razumiju i pružaju mi utjehu. Jednostavno ne mogu živjeti u sadašnjosti kada ti nisi u njoj. Znam da se ljutiš, ali moraš razumjeti da je s tobom otišao i dio mene. Bez tebe moja duša je nepotpuna. U ovo pismo pohranjujem svoje misli i osjećaje koje držim u sebi od tvog odlaska. Znam da to nikad nećeš pročitati, ali jednostavno sam se morala ispuhati. Ovo je jedini način da izađem iz okvira svojih razmišljanja i svoje misli izbacim na papir. Tebi preostaje čekati me u snovima dok ne dođem u tvoj svijet i opet budemo zajedno, sretni kao nekad.

Gledam kroz prozor. Pada kiša... jesen je. Kao i onog dana kada je zemlja tugovala, a nebo popratilo tvoj dolazak kišom. Jesen opet priča tužnu priču, a svaka godina je kao stranica u toj beskrajnoj priči.

anoniman zapis jedne osmašice

Ljubav je pokretač svijeta

Kad si mlad - to je prava stvar! Ne moraš brinuti ni o čemu. Uvijek sa veseliš. Sve ti je u životu ružičasto, Tako razmišljaju odrasli i ne shvaćaju da je i moja glava ponekad puno crnih misli jer promatrajući svijet oko sebe uočavam da nigdje nema ljubavi. Zapravo, znaju oni to, ali kažu da samo preuveličavamo tugu.

Sve je u životu prolazno i relativno. Nekadašnja djeca danas su odrasli ljudi, a odrast ću i ja. (Iskreno, mislim da već jesam, ali mi kažu da mi se to samo čini.)

Istina je da ima ljudi koji nisu nikada odrasli, a neki su odrasli prerano, drugi pogrešno. Znam da mnogi žive običnim, dosadnim životom. Puno njih vodi ogorčene borbe za najobičniji opstanak. Trate svoje teške, sive dane na besciljnom putovanju do kraja. Rijetki su uspjeli dohvatiti zvijezde. Puno je više onih koji su život potratili brinući se za nevažne i bezvrijedne, ponekad i opasne ciljeve.

U svijetu nema ljubavi, a ljubav je snaga koja nas pokreće. Vlada mržnja, sebičnost i bezosjećajnost. Čini se da svima to postaje sasvim normalno.

Život zaista može biti okrutan, zato bih htjela puno toga promijeniti. Za početak bih sve ljude naučila da se raduju malim stvarima. Zar nisu ljubav i sreća što sunce sja, a jedan leptir je pronašao svoj cvijet?! Svatko bi se trebao brinuti za druge i uvažavati potrebe drugih. Kako bi bilo lijepo osloboditi se ljudskih mana, podijeliti s drugima radost, ljubav i brige. Odraslima to očito nije važno.

Čemu služe ratovi, pretjerano gomilanje novaca i izrabljivanje siromašnih? Nakon života koji je uvijek prekratak slijedi neminovni odlazak, a u smrti svi postajemo jednaki. Čini se da je na ovom svijetu jedino smrt pravedna u svojoj neumoljivoj okrutnosti. Smrt ne poznaje rase, bogatstvo, moć.

Međutim, umiranje je nešto sasvim drugo. Tu pravednosti nema, a ljudi su za to sami krivi. Hoćemo li to ikada uspjati promijeniti? Hoćemo li ikada naučiti voljeti?

Lijepo bi bilo znati da se kraj uvijek može preokrenuti u bolji početak.

Sara Škopalj, 8.b

O LJUBAVI...

Antonela i Kristina 6.6

Stvarna ljubav podrazumijeva želju da doživimo i podržimo voljenu osobu u njenoj jedinstvenosti, da ju zavravimo onakvu kakva zaista jest. Zaljubljenost je magičnost, suprotnost svakoj logici. Valentinovo nije samo praznik zaljubljenih, već praznik sretnih i zdravih ljudi. Ljubav nam omogućuje pristup bezuvjetnoj slobodi da budemo zaista onakvi kakvi jesmo, i da ostvarimo svoje krajnje potencijale. Ljubav je kao fakultet što se vječno studira. Ljubav su tajni pogledi, ljubav su vragolasti osmjesi i čupkanje kose.

LJUBAVNI SAVJETI

1. Po čemu mogu zaključiti da mu se sviđam?

Sviđaš mu se ako će radije izaći s tobom u kino, nego s prijateljima na utakmicu.

2. Kako znam jesam li se doista zaljubila?

Kada se ne možeš usredotočiti u školi jer stalno misliš na njega. Kada ga vidiš, pojave ti se leptirići u trbuhu, izgubiš se u svemu...

3. Zašto se uvijek zaljubim u pogrešnog?

Često odabireš one koji su „face“, ali takvi su uvijek površni, ne mare za tvoje osjećaje nego samo za ono što će njegovi prijatelji reći o tome...

4. Što ako se zaljubim u simpatiju svoje najbolje prijateljice?

Najbolja prijateljica je uvijek važnija od drugih. Sjeti se da uvijek kad ti treba savjet ona je tu, zato dobro razmisli koga ćeš odabrati...

5. Neprestano se zaljubljujem. Jesam li normalna?

Jesi dakako!!! To je u tvojim godinama normalno. Kada budeš zrelija, sve će se promijeniti.

6. Kako mu reći da mi nešto kod njega smeta?

To moraš obaviti kada ste sami. Bez vrijeđanja i smireno.

7. Kada nije raspoložen čime ga mogu razveseliti?

Dovoljan je tvoj osmijeh ili mali znak pažnje.

8. Zašto me zanemaruje kada smo u društvu njegovih prijatelja?

Često želi ispasti faca pred društvom, a ne neka kukavica koja samo zaljubljeno „cvrkuta“ s djevojkom.

9. Što ako otkrijem da me dečko vara?

Najbolje je popričati s njim. Ako je to istina, najbolje je prekinuti.

10. Kako da bezbolno prekinem s njim, a da ostanemo prijatelji?

Najbolje je porazgovarati u četiri oka, iskreno i bez vrijeđanja.

**GRADSKI TEATAR MLADIH
«MALI PRINC» OMIŠ**

povodom Tjedna Josipa Pupačića

IZVODI PREDSTAVU

HEIDI

IGRAJU:

HEIDI:	NIKOLINA ZEČIĆ
KLARA:	PETRA TAFRA
DJED:	ANITA JURIĆ
ROTTENMEIER:	SANDRA RAMLJAK
BABA KOZARA:	MARTA VUKASOVIĆ
BAKICA HERMINA	OLIVIA TOMASOVIĆ
PETAR	IVICA TAFRA
DETA	TINA KUJUNDŽIĆ
TINETTE	ANTONIJA ĆOSIĆ

&

... ostatak družine...

KOSTIMI : TAMARA BANOVIĆ, mr.
SCENA : VICE TOMASOVIĆ, prof.
VODITELJ: PETAR BULJEVIĆ, prof.

VIS, ČETVRTAK 17. VI. 2010. U 10⁰⁰